

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Voorstel van wet [[]]

tot wijziging van de socialezekerheidswetgeving, de Wet studiefinanciering 2000, de Wet studiefinanciering BES, de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten en de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen in verband met opname van een grondslag voor beëindiging van uitkeringen, studiefinanciering en tegemoetkoming bij deelname aan een terroristische organisatie

Allen die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk wordt geacht in de socialezekerheidswetgeving, de Wet studiefinanciering 2000, de Wet studiefinanciering BES, de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten en de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen bepalingen op te nemen die het mogelijk maken een uitkering, studiefinanciering of tegemoetkoming te beëindigen in geval de rechthebbende daarop Nederland heeft verlaten in verband met deelname aan een aangewezen terroristische organisatie;

Zo is het dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

MINISTERIE VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Artikel I Wijziging van de Algemene Kinderbijslagwet

De Algemene Kinderbijslagwet wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel d door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

e. onderkende uitreiziger: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan de Sociale verzekeringsbank is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlandschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

In hoofdstuk III, paragraaf 1, wordt na artikel 7c een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 7d

1. Geen recht op kinderbijslag overeenkomstig de bepalingen van deze wet heeft de verzekerde die een onderkende uitreiziger is.
2. De verzekerde heeft geen recht op kinderbijslag overeenkomstig de bepalingen van deze wet voor een kind dat een onderkende uitreiziger is.
3. Voor de verzekerde, bedoeld in het eerste en tweede lid, ontstaat recht op kinderbijslag vanaf de eerste dag van het kwartaal na het kwartaal waarin hij of het kind zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel e, en hij voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in de artikelen 7 tot en met 7c en 11.
4. Voor het derde lid is artikel 14, eerste lid, eerste zin, van overeenkomstige toepassing.

Artikel II Wijziging van de Algemene nabestaandenwet

De Algemene nabestaandenwet wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel p door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

q. onderkende uitreiziger: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan de Sociale verzekeringsbank is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Het opschrift van paragraaf 10 van afdeling I van hoofdstuk 3 komt te luiden:

§ 10 Geen recht op nabestaandenuitkering en wezenuitkering tijdens vrijheidsontneming, onttrekking aan vrijheidsontneming en deelname aan een terroristische organisatie in het buitenland

C

Na artikel 32f worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 32g

1. Geen recht op nabestaandenuitkering ontstaat voor de nabestaande indien hij op de dag van het overlijden van de verzekerde een onderkende uitreiziger is. Geen recht op wezenuitkering ontstaat voor het kind indien het op de dag van het overlijden van de verzekerde een onderkende uitreiziger is.
2. Voor de persoon, bedoeld in het eerste lid, ontstaat, onverminderd artikel 15 of 27, recht op nabestaandenuitkering of wezenuitkering vanaf de dag dat:
 - a. de nabestaande zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel q, en hij voldoet aan een voorwaarde als bedoeld in artikel 14, eerste lid, of de voorwaarden bedoeld in artikel 66a, tweede lid, en onverminderd artikel 14, derde lid;

- b. het kind zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in het eerste lid, eerste zin, en het voldoet aan een voorwaarde als bedoeld in artikel 26, eerste en tweede lid.
3. Voor het tweede lid is artikel 33, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 32h

1. Het recht op nabestaandenuitkering eindigt, indien de nabestaande, nadat het recht op nabestaandenuitkering is ingegaan, een onderkende uitreiziger is. Het recht op wezenuitkering eindigt indien het kind, nadat het recht op wezenuitkering is ingegaan, een onderkende uitreiziger is.
2. Voor de persoon, bedoeld in het eerste lid, herleeft, onverminderd artikel 15, 27, 32d of 32f, het recht op nabestaandenuitkering of wezenuitkering op de dag dat:
- a. de nabestaande zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel q, en hij voldoet aan een voorwaarde als bedoeld in artikel 14, eerste lid, of de voorwaarden, bedoeld in artikel 66a, tweede lid, en onverminderd artikel 14, derde lid;
- b. het kind zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel q, en het voldoet aan een voorwaarde als bedoeld in artikel 26, eerste en tweede lid.
3. Voor het tweede lid is artikel 33, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel III Wijziging van de Algemene Ouderdomswet

De Algemene Ouderdomswet wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel j door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

k. onderkende uitreiziger: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan de Sociale verzekeringsbank is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Na artikel 8c wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 8d

1. Voor de pensioengerechtigde ontstaat geen recht op ouderdomspensioen indien en voor zolang hij een onderkende uitreiziger is.
2. Het recht op ouderdomspensioen eindigt, indien de pensioengerechtigde, nadat het recht op ouderdomspensioen is ingegaan, een onderkende uitreiziger is.
3. De persoon die op grond van het eerste of tweede lid geen recht op ouderdomspensioen heeft, heeft met ingang van de dag dat hij zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel k, met inachtneming van de bepalingen van deze wet recht op ouderdomspensioen.
4. Voor het derde lid is artikel 14, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel IV Wijziging van de Cessantiawet BES

De Cessantiawet BES wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1, wordt onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel h door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

i. *onderkende uitreiziger*: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan Onze Minister is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Na artikel 3 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3a

1. Geen recht op een cessantia-uitkering heeft de persoon die een onderkende uitreiziger is.
2. Voor de persoon, bedoeld in het eerste lid, herleeft, onverminderd de bepalingen van deze wet, het recht op een cessantia-uitkering op de dag dat hij zich niet meer buiten het Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel i.

Artikel V Wijziging van de Participatiewet

De Participatiewet wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel m door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

n. *onderkende uitreiziger*: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan het college is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Aan artikel 13, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel g door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

h. die een onderkende uitreiziger is.

C

Artikel 64 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel p, wordt na "de Wet inburgering" ingevoegd: en de persoon die is aangemerkt als onderkende uitreiziger.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
15. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties verstrekt ten aanzien van de persoon die is aangemerkt als onderkende uitreiziger, onverwijld en kosteloos de gegevens en alle overige opgaven en inlichtingen, waarover deze beschikt en die noodzakelijk zijn voor het recht op bijstand, aan het college, of, indien het college aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen mandaat heeft verleend tot het nemen van besluiten inzake de verlening van bijstand, aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, door tussenkomst van het Inlichtingenbureau, waarbij hij gebruik kan maken van het burgerservicenummer.

Artikel VI Wijziging van de Remigratiewet

De Remigratiewet wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid worden de onderdelen f tot en met m geletterd tot de onderdelen g tot en met n.
2. In het eerste lid wordt na onderdeel e een onderdeel ingevoegd, luidende:
f. *onderkende uitreiziger*: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan de Sociale verzekeringsbank is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlandschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Aan artikel 2b, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel j door een puntkomma, een onderdeel ingevoegd, luidende:
k. geen onderkende uitreiziger te zijn.

C

Onder vernummering van artikel 6aa tot 6ab wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 6aa

1. Het recht op remigratievoorzieningen eindigt indien de remigrant of, voor zover van toepassing, zijn partner, een onderkende uitreiziger is.

2. Indien het recht op remigratievoorzieningen eindigt op grond van het eerste lid, en de remigrant een partner heeft, verkrijgt de remigrant of zijn partner die geen onderkende uitreiziger is, een recht op de remigratievoorzieningen als ware hij een alleenstaande remigrant. Indien de remigrant uitsluitend met minderjarige kinderen is geremigreerd ontvangen de minderjarige kinderen een evenredig deel van het recht op de helft van de remigratievoorzieningen waarop de remigrant recht zou hebben gehad.

3. De remigrant of zijn partner die op grond van het eerste lid geen recht op remigratievoorzieningen heeft, heeft met ingang van de eerste dag van de maand nadat hij zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in, artikel 1, eerste lid, met inachtneming van de bepalingen van deze wet recht op remigratievoorzieningen, in welk geval remigratievoorzieningen als bedoeld in het tweede lid, vervallen.

Artikel VII Wijziging van de Toeslagenwet

De Toeslagenwet wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel h door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

i. onderkende uitreiziger: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Aan artikel 2 word een lid toegevoegd, luidende:

6. Zolang een gehuwde of ongehuwde geen recht heeft op een loondervingsuitkering omdat hij een onderkende uitreiziger is, heeft hij geen recht op toeslag.

Artikel VIII Wijziging van de Werkloosheidswet

De Werkloosheidswet wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel p door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

q. onderkende uitreiziger: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Aan artikel 19, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel m door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:
n. een onderkende uitreiziger is.

C

In artikel 21, derde lid, onderdeel a, wordt "onderdeel e, g, h of k" vervangen door:
onderdeel e, g, h, k of q.

D

In artikel 68, eerste lid, wordt "19, eerste lid, onderdelen e tot en met m" vervangen door: artikel 19, eerste lid, onderdelen e tot en met n.

Artikel IX Wijziging van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES

De Wet algemene ouderdomsverzekering BES wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel d door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:
e. *onderkende uitreiziger*: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan Onze Minister is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Aan artikel 7a, derde lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:
f. wanneer de partner van degene aan wie een ouderdomspensioen is toegekend een onderkende uitreiziger is.

C

Na artikel 7b wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 7c

1. Geen recht op een ouderdomspensioen heeft de persoon die een onderkende uitreiziger is.
2. Voor de persoon, bedoeld in het eerste lid, herleeft, onverminderd de bepalingen van deze wet, het recht op een ouderdomspensioen op de dag dat hij zich niet meer buiten het Koninkrijk bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel e.

Artikel X Wijziging van de Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES

De Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel d door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

e. *onderkende uitreiziger*: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan Onze Minister is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel c door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

d. die een onderkende uitreiziger is.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Voor de weduwe, bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, herleeft, onverminderd de bepalingen van deze wet, het recht op weduwenpensioen op de dag dat zij zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel e.

C

Na artikel 10 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 11

1. Geen recht op een wezenuitkering heeft degene die een onderkende uitreiziger is.

2. Voor de persoon, bedoeld in het eerste lid, herleeft, onverminderd de bepalingen van deze wet, het recht op een wezenuitkering op de dag dat hij zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel e.

Artikel XI Wijziging van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen

De Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel o door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

p. *onderkende uitreiziger*: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld

in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Na artikel 7c wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 7d. Geen recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering voor onderkende uitreiziger

1. De verzekerde, bedoeld in artikel 7, heeft geen recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering indien hij op de dag waarop het recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering zou ingaan, een onderkende uitreiziger is.
2. De persoon, die op grond van het eerste lid geen recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering heeft, heeft vanaf de dag dat hij zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel p, met inachtneming van de bepalingen van deze wet, recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering, indien hij op die dag arbeidsongeschikt is. Artikel 7, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.
3. De persoon, bedoeld in het tweede lid, die op de in dat lid bedoelde dag niet arbeidsongeschikt is, doch ten aanzien van wie dit wel het geval is binnen vier weken na die dag, heeft met inachtneming van de bepalingen van deze wet recht op toekenning van een arbeidsongeschiktheidsuitkering. Artikel 7, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

C

Aan artikel 19 wordt een lid toegevoegd, luidende:

8. Het recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering eindigt, indien de verzekerde een onderkende uitreiziger is.

D

In artikel 20, vijfde lid, wordt "artikelen 7b en 7c" vervangen door: artikelen 7b, 7c en 7d.

E

In artikel 21, negende lid, wordt "artikelen 7b en 7c" vervangen door: artikelen 7b, 7c en 7d.

F

Aan hoofdstuk 3, afdeling 1, paragraaf 1, wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 21d. Heropening van de uitkering na beëindiging deelname aan terroristische organisatie of terugkeer in Nederland

1. De persoon, wiens arbeidsongeschiktheid in verband met artikel 19, achtste lid, is geëindigd, heeft vanaf de dag dat hij zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel p, met inachtneming van de bepalingen van deze wet, aanspraak

op heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, indien hij op die dag arbeidsongeschikt is.

2. Aanspraak op heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering heeft eveneens de persoon, bedoeld in het eerste lid, die op de in dat lid bedoelde dag niet arbeidsongeschikt is, doch ten aanzien van wie dit wel het geval is binnen vier weken na afloop van dat tijdvak.

3. De artikelen 7, zesde lid, 36 en 37 zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de aanspraak op heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, bedoeld in dit artikel.

G

In artikel 55 wordt het zevende lid vernummerd tot het zesde lid.

Artikel XII Wijziging van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten

De Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1:1, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel r door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:
s. *onderkende uitreiziger*: jonggehandicapte ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Aan artikel 1a:6, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel f door een puntkomma een onderdeel toegevoegd, luidende:
g. een onderkende uitreiziger zijn.

C

In artikel 1a:10, tweede lid, wordt "artikel 1a:6, eerste lid, onderdelen a tot en met e" vervangen door: artikel 1a:6, eerste lid, onderdelen a tot en met e en onderdeel g.

D

Aan artikel 2:11 eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:
f. een onderkende uitreiziger zijn.

E

In artikel 2:17, tweede lid, wordt "artikel 2:11, eerste lid, onderdeel a, b, c of d" vervangen door: artikel 2:11, eerste lid, onderdeel a, b, c, d of f.

F

Na artikel 3:5a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3:5b Geen recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering voor onderkende uitreiziger

De jonggehandicapte, bedoeld in artikel 3:3, heeft geen recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering indien en voor zolang hij op de dag waarop het recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering zou ingaan en daarna een onderkende uitreiziger is.

H

Artikel 3:19 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het achtste lid wordt "vierde lid" vervangen door: vijfde lid.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 10. Het recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering eindigt, indien de jonggehandicapte een onderkende uitreiziger is.

I

In artikel 3:21, vierde lid, en artikel 3:22, negende lid, wordt "artikelen 3:5 en de daarop berustende bepalingen en 3:5a" vervangen door: artikelen 3:5 en de daarop berustende bepalingen, 3:5a en 3:5b.

J

Na artikel 3:23a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3:23b Heropening van de uitkering na afloop onttrekking vrijheidsontneming na beëindiging deelname aan terroristische organisatie

1. De jonggehandicapte, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering in verband met artikel 3:19, negende lid, is geëindigd, heeft vanaf de dag dat hij zich niet langer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict en is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap, met inachtneming van de bepalingen van deze wet recht op heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, indien hij op die dag arbeidsongeschikt is.
2. Aanspraak op heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering heeft eveneens de jonggehandicapte, bedoeld in het eerste lid, die op de in dat lid bedoelde dag niet arbeidsongeschikt is, doch ten aanzien van wie dit wel het geval is binnen vier weken na afloop van dat tijdvak.
3. De artikelen 3:3, vijfde lid, 3:29 en 3:30 zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de aanspraak op heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, bedoeld in dit artikel.

Artikel XIII Wijziging van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen

De Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel g door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

h. onderkende uitreiziger: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan het college is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het tweede lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel g door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

h. een onderkende uitreiziger is.

3. In het derde lid wordt "tweede lid, onderdelen b, c, d en e" vervangen door: tweede lid, onderdelen b, c, d, e en h.

C

Artikel 45 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel o, komt te luiden:

o. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties voor zover het betreft de toepassing van de Wet inburgering en de persoon die een onderkende uitreiziger is.

2. Na het twaalfde lid wordt een lid toegevoegd, luidende:

13. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties verstrekt ten aanzien van de persoon, bedoeld in het eerste lid, onderdeel o, onverwijld en kosteloos de beschikbare informatie en alle overige opgaven en inlichtingen, die van invloed kunnen zijn op het recht op uitkering, aan het college, door tussenkomst van het Inlichtingenbureau, waarbij hij gebruik kan maken van het burgerservicenummer, bedoeld in artikel 1, onder b, van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer.

D

Artikel 48, eerste lid, onderdeel h, komt te luiden:

h. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties voor de uitvoering van deze wet en de Wet inburgering;

Artikel XIV Wijziging van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers

De Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel h door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

i. onderkende uitreiziger: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan het college is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Aan artikel 6, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel f door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

g. een onderkende uitreiziger is.

C

Artikel 45 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel n, komt te luiden:

n. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties voor zover het betreft de toepassing van de Wet inburgering en de persoon die een onderkende uitreiziger is.

2. Na het twaalfde lid wordt een lid toegevoegd, luidende:

13. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties verstrekt ten aanzien van de persoon, bedoeld in het eerste lid, onderdeel n, onverwijld en kosteloos de beschikbare informatie en alle overige opgaven en inlichtingen, die van invloed kunnen zijn op het recht op uitkering, aan het college, door tussenkomst van het Inlichtingenbureau, waarbij hij gebruik kan maken van het burgerservicenummer, bedoeld in artikel 1, onder b, van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer.

D

Artikel 48, eerste lid, onderdeel h, komt te luiden:

h. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties voor de uitvoering van deze wet en de Wet inburgering.

Artikel XV Wijziging van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen

De Wet inkomensvoorziening oudere werklozen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 wordt in alfabetische rangschikking ingevoegd:

onderkende uitreiziger: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld

in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel f door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

g. een onderkende uitreiziger zijn.

3. In het vijfde lid wordt "eerste lid, onderdeel a tot en met e" vervangen door: eerste lid, onderdelen a tot en met e en onderdeel f.

Artikel XVI Wijziging van de Wet ongevallenverzekering BES

De Wet ongevallenverzekering BES wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel m door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

n. *onderkende uitreiziger*: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan Onze Minister is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel g door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

h. indien hij een onderkende uitreiziger is.

2. In het tweede lid wordt "eerste lid, onderdeel a en c" vervangen door: eerste lid, onderdelen a, c en h.

3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Voor de persoon, bedoeld in het eerste lid, onderdeel h, herleeft, onverminderd de bepalingen van deze wet, het recht op uitkering op de dag dat hij zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel e.

Artikel XVII Wijziging van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering

De Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel n door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

o. onderkende uitreiziger: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Aan artikel 43 wordt een lid toegevoegd, luidende:

9. De arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt ingetrokken, indien en voor zolang degene die recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering een onderkende uitreiziger is.

C

Na artikel 47c wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 47d

1. De persoon, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van artikel 43, negende lid, is ingetrokken, heeft vanaf de dag dat hij zich niet langer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict en is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap, met inachtneming van de bepalingen van deze wet aanspraak op heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, indien hij op die dag arbeidsongeschikt is.

2. Aanspraak op heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering heeft eveneens de persoon, bedoeld in het eerste lid, die op de in dat lid bedoelde dag niet arbeidsongeschikt is, doch ten aanzien van wie dit wel het geval is binnen vier weken na afloop van dat tijdvak.

3. De artikelen 19, vierde lid, 35, en 47, achtste lid, zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de aanspraak op heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, bedoeld in dit artikel.

Artikel XVIII Wijziging van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen

De Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 wordt in alfabetische rangschikking ingevoegd:

- *onderkende uitreiziger*: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Aan artikel 43 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel h, een onderdeel toegevoegd, luidende:

i. een onderkende uitreiziger zijn

C

In artikel 48, tweede lid, wordt "een of meer uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f" vervangen door: een of meer uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e, f of i.

D

In artikel 49, eerste lid, onderdeel b, wordt "uitsluitingsgrond als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e, f, g of h" vervangen door: uitsluitingsgrond als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e, f, g, h of i.

E

In artikel 50, tweede lid, wordt "een of meer uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f" vervangen door: een of meer uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e, f of i.

F

In artikel 55, tweede lid, wordt "een of meer uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f" vervangen door: een of meer uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e, f of i.

G

In artikel 56, eerste lid, onderdeel b, wordt "als bedoeld in artikel 43, onderdeel a, onder 2°, d, e, f, g of h" vervangen door: als bedoeld in artikel 43, onderdeel a, onder 2°, d, e, f, g, h of i.

H

In artikel 57, tweede lid, wordt "als bedoeld in artikel 43, onderdeel a, onder 2°, d, e of f" vervangen door: als bedoeld in artikel 43, onderdeel a, onder 2°, d, e, f of i.

I

In artikel 64, vierde lid, wordt "als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f" vervangen door: als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e, f of i.

Artikel XIX Wijziging van de Wet ziekteverzekering BES

A

Aan artikel 1, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel m door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

n. *onderkende uitreiziger*: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan Onze Minister is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Aan artikel 7 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel h door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

i. indien hij een onderkende uitreiziger is.

Artikel XX Wijziging van de Ziektewet

De Ziektewet wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel l door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

m. *onderkende uitreiziger*: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

Voor hoofdstuk I van de tweede afdeling wordt na artikel 19d een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 19e

1. De verzekerde die een *onderkende uitreiziger* is, heeft geen recht op ziekengeld.
2. Indien het recht op ziekengeld op grond van het eerste lid is geëindigd dan wel niet is ontstaan wordt betrokkene vanaf de dag dat hij zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel m, weer als verzekerde aangemerkt, indien hij op die dag aan de overige voorwaarden, bedoeld in de artikelen 19 en 19aa, voldoet. Deze verzekerde heeft aanspraak op heropening dan wel toekenning van het recht op ziekengeld voor de resterende periode, bedoeld in artikel 29, vijfde lid, dan wel artikel 29a, vierde lid, met inachtneming van de bepalingen van deze wet.

MINISTERIE VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP

Artikel XXI Wijziging van de Wet studiefinanciering 2000

De Wet studiefinanciering 2000 wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 2.17 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.17a. Geen aanspraak (meer) onderkende uitreiziger

De studerende heeft geen aanspraak of geen aanspraak meer op studiefinanciering indien door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan Onze Minister is gemeld dat de studerende zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten het land Nederland bevindt.

B

Artikel 7.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid, onderdeel f, vervalt 'of'. Onder verlettering van onderdeel g tot onderdeel h, wordt na onderdeel f een onderdeel ingevoegd, luidende:
g. de situatie bedoeld in artikel 2.17a zich voordoet, of.
2. In het derde lid wordt 'Een herziening als bedoeld in het tweede lid de onderdelen a, b, c, voor zover het betreft de vorm van de studiefinanciering, e of f, kan,' vervangen door: Een herziening als bedoeld in het tweede lid, onderdelen a, b, c, en, voor zover het betreft de vorm van de studiefinanciering, e, f of g, kan'.

ARTIKEL XXII Wijziging van de Wet studiefinanciering BES

De Wet studiefinanciering BES wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 2.10 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.10a. Geen aanspraak (meer) onderkende uitreiziger

De studerende heeft geen aanspraak of geen aanspraak meer op studiefinanciering indien door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan Onze Minister is gemeld dat de studerende zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten het land Nederland bevindt.

B

Artikel 5.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid, onderdeel c, vervalt 'of'. Onder verlettering van onderdeel d tot onderdeel e, wordt na onderdeel c een onderdeel ingevoegd, luidende:
d. de situatie bedoeld in artikel 2.10a zich voordoet, of.
2. In het derde lid wordt 'Een herziening als bedoeld in het tweede lid, onderdelen a en b' vervangen door: Een herziening als bedoeld in het tweede lid, onderdelen a, b en d.

Artikel XXIII Wijziging van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten

De Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 2.22a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.22b. Geen aanspraak (meer) onderkende uitreiziger

De leerling of student heeft geen aanspraak of aanspraak meer op een tegemoetkoming indien door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan Onze Minister is gemeld dat de leerling of student zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlandschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten het land Nederland bevindt.

B

In artikel 7.1, tweede lid, onderdeel b, wordt "bedoeld in de artikelen 3.9" vervangen door: bedoeld in de artikelen 2.22b en 3.9.

MINISTERIE VAN FINANCIËN

Artikel XXIV Wijziging van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen

De Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 2, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel p door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:
q. onderkende uitreiziger: persoon ten aanzien van wie door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten is gemeld dat deze zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlandschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt.

B

In het opschrift van hoofdstuk 1, paragraaf 4, wordt "bij vreemdelingen" vervangen door: bij vreemdelingen en onderkende uitreizigers

C

Na artikel 9 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9a Onderkende uitreiziger

1. Een onderkende uitreiziger heeft geen aanspraak op een tegemoetkoming.
2. Voor de persoon, bedoeld in het eerste lid, ontstaat weer aanspraak op een tegemoetkoming vanaf de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin hij zich niet meer buiten Nederland bevindt of niet meer is aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel q.

Artikel XXV Inwerkingtredingsbepaling

1. Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.
2. In het besluit, bedoeld in het eerste lid, wordt zo nodig toepassing gegeven aan artikel 12 van de Wet raadgevend referendum.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

L.F. Asscher

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

J. Bussemaker

De Staatssecretaris van Financiën,

E.D. Wiebes

Concept Memorie van toelichting wetsvoorstel stopzetting uitkeringen, toeslagen en studiefinanciering van onderkende uitreizigers

Inhoud

Inleiding	22
1. Doel van het wetsvoorstel	23
2. Huidige praktijk en argumenten voor introductie algemene beëindigingsgrond	24
3. De vormgeving van de algemene beëindigingsgrond	28
4. Beschrijving van het proces na inwerkingtreding van het wetsvoorstel	30
5. Overige aspecten.....	14
6. Financiële effecten en regeldruk	15

Inleiding

Het jihadisme, in de zin van een gewelddadige ideologie, vormt een substantiële bedreiging voor de nationale veiligheid van Nederland. De opmars van ISIS in Irak en Syrië vormt een destabiliserende factor, zowel op regionaal als mondiaal niveau. Deze internationale ontwikkelingen hebben hun weerslag op Nederland. Enerzijds doordat uit Nederland afkomstige jihadisten aansluiting zoeken bij internationale terroristische organisaties zoals ISIS, anderzijds doordat aanhangers van de gewelddadige jihad zich ook in ons land openlijk manifesteren. In Nederland is de jihadistische beweging een kleine, maar gevaarlijke groepering die geweld propageert als een legitiem middel om haar doelen te realiseren. De dreiging die van deze groep uitgaat is substantieel. De toegenomen dreiging van het internationaal jihadistisch geïnspireerd terrorisme vergt handelen van de Nederlandse overheid.

Analyse van het gewelddadig jihadisme laat zien dat er verschillende groepen zijn te onderscheiden. Voor deze verschillende groepen is een verschillende aanpak wenselijk. Allereerst zijn er sympathisanten en extremisten, die behoudens uitingen van hun sympathie nog geen andere handelingen hebben ondernomen om gevolg te geven aan hun overtuiging. De aanpak van sympathisanten van het gewelddadig jihadisme en extremisten ligt in het lokale domein. Hier wordt samengewerkt tussen gemeenten en maatschappelijke organisaties om radicalisering te signaleren, nieuwe aanhang van de jihadistische beweging te voorkomen en tegengeluid te stimuleren.

Daarnaast zijn er personen die voornemens zijn om uit te reizen en deel te nemen aan de gewelddadige jihad bij internationale terroristische organisaties. Bij deze personen zijn maatregelen gericht op het voorkomen van de uitreis naar het beoogde gebied, waaronder zogenaamde paspoortmaatregelen. Tot slot zijn er personen die ook daadwerkelijk deelnemen aan het gewapende conflict in Syrië en Irak aan de zijde van terroristische organisaties zoals ISIS.

Met het Actieprogramma Integrale Aanpak Jihadisme en Radicalisering heeft het Kabinet aangegeven hoe zij de jihadistische beweging in Nederland wil aanpakken. In dit programma staan verschillende maatregelen om jihadisme en radicalisering te voorkomen, in te dammen en tegen te gaan.

Eén van de punten uit het actieprogramma betreft het stopzetten van uitkeringen, toeslagen en studiefinanciering van onderkende uitreizigers (actiepunt 9). Het gaat hierbij om personen die zijn uitgereisd om deel te nemen of ondersteuning te bieden in enige vorm aan een terroristische organisatie. Een veel voorkomend voorbeeld daarvan zijn de zogenaamde Syriëgangsters. Het beëindigen van de uitkeringen, toeslagen en studiefinanciering dient er toe dat deze gelden niet ten goede komen aan terroristische activiteiten. Directe of indirecte financiële ondersteuning vanuit de overheid hiervan is zeer ongewenst. Daarnaast zorgt beëindiging voor een prikkel om de uitreis te ontmoedigen. Conform actiepunt 9 wordt de financiële ondersteuning daarom stopgezet zodra bekend is dat een persoon is uitgereisd.

De regering acht het noodzakelijk hiervoor in de betreffende wetten een zelfstandige beëindigingsgrond op te nemen. Op deze wijze wordt duidelijk dat een ieder die uitreist en zich aansluit bij of ondersteuning biedt aan een terroristische strijdgroepering zijn/haar recht op financiële ondersteuning vanuit de overheid verliest. Voor de goede orde wordt reeds hier vermeld dat het wetsvoorstel zich niet uitsluitend richt op uitreizigers die zich willen aansluiten bij een jihadistische organisatie. Hoewel de dreiging

nu primair uitgaat van het jihadisme, kan niet worden uitgesloten dat in de toekomst een vergelijkbare dreiging uitgaat van andere stromingen of groeperingen. De beëindigingsgrond is ook in de relevante wetgeving die geldt in Caribisch Nederland opgenomen. Het kabinet vindt het belangrijk dat het principe dat er geen financiële ondersteuning door de overheid plaatsvindt, zowel in het Europese deel van Nederland als in Caribisch Nederland wordt uitgedragen

1. Doel van het wetsvoorstel

Het doel van dit wetsvoorstel is het verhinderen van financiële ondersteuning van het mondiale jihadisme en andere vormen van terroristische activiteiten. Het belangrijkste argument hiervoor is dat het zeer onwenselijk is dat de overheid, hoewel onbedoeld, direct dan wel indirect een (financiële) bijdrage levert aan personen of organisaties in het buitenland die zich bezighouden met terroristische activiteiten of hier in enige vorm ondersteuning aan bieden. Uitkeringen, toeslagen en studiefinanciering kunnen een belangrijke vorm van inkomsten bieden voor personen die zijn afgereisd naar gebieden waar jihadistische terroristische groeperingen actief zijn. Mede gelet op de levensstandaard, het prijspeil van landen waar momenteel dergelijke groeperingen actief zijn en de relatief eenvoudige middelen die aangewend kunnen worden in een dergelijke strijd, kunnen uitkeringen, toeslagen en studiefinanciering een substantiële bron van inkomsten vormen. Daarnaast zorgt beëindiging voor een prikkel om de uitreis te ontmoedigen. Derhalve ligt er een (duidelijke) rechtvaardiging om iedere vorm van financiële ondersteuning vanuit de overheid te beëindigen.

Dit wetsvoorstel staat niet op zichzelf. Andere wetsvoorstellen die op dit moment in voorbereiding zijn, betreffen een wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap in verband met het intrekken van het Nederlanderschap in het belang van de nationale veiligheid en de Tijdelijke wet bestuurlijke maatregelen terrorismebestrijding.

2. Huidige praktijk en argumenten voor introductie algemene beëindigingsgrond

2.1 Huidige praktijk sociale verzekeringen en voorzieningen

Op basis van de huidige wet- en regelgeving op het terrein van de sociale zekerheid bestaan er al mogelijkheden om een uitkering te beëindigen wanneer een persoon is uitgereisd voor de jihad, zij het dat een uitkering dan niet wordt beëindigd vanwege het feit dat een betrokkene naar het buitenland is vertrokken om zich aan te sluiten bij een terroristische organisatie maar om redenen die samenhangen met de specifieke uitkeringsvoorwaarden. Een uitkering kan bijvoorbeeld worden beëindigd omdat een uitkeringsgerechtigde zonder toestemming naar het buitenland is vertrokken of zich anderszins niet aan de controlevoorschriften heeft gehouden. Zo is bijvoorbeeld verblijf in het buitenland zonder voorafgaande melding aan de gemeente een grond voor beëindiging van een uitkering op grond van de Participatiewet. Een uitkering kan ook beëindigd worden als de uitkeringsgerechtigde in een land gaat wonen waarmee Nederland geen handhavingsverdrag heeft gesloten (zoals Syrië en Irak). In de periode november 2013 tot april 2015 zijn op basis van de huidige wet- en regelgeving in 85 gevallen sociale uitkeringen stopgezet van personen naar het buitenland zijn gereisd om zich aan te sluiten bij een jihadistische terroristische organisatie.

Op dit moment zijn er verschillende manieren waarop een uitvoeringsinstantie te weten kan komen dat iemand naar het buitenland is vertrokken om zich aan te sluiten bij een terroristische organisatie. De eerste mogelijkheid bestaat daarin dat er een signaal over een vermeende uitreiziger rechtstreeks bij de uitvoeringsinstantie terechtkomt. Informatie waaruit het vertrek van een uitreiziger naar het buitenland kan worden afgeleid kan uit verschillende bronnen afkomstig zijn: bijvoorbeeld informatie van familie of vrienden, informatie van een wijkagent, het niet reageren van betrokkene op informatieverzoeken van de uitvoeringsinstantie of melding van uitschrijving uit de gemeentelijke basisregistratie personen. In deze gevallen start de uitvoeringsinstantie een eigen onderzoek om na te gaan of nog steeds voldaan is aan de voorwaarden voor het recht op uitkering. Dit zal ook na invoering van dit wetsvoorstel mogelijk blijven.

De tweede mogelijkheid bestaat daarin dat de uitvoeringsinstelling ook een signaal kan ontvangen dat een uitkeringsgerechtigde is uitgereisd in verband met de jihad via de zogenaamde Contraterorisme Informatiebox (hierna: CT Infobox). De CT Infobox is een bijzonder samenwerkingsverband tussen een aantal overheidsorganisaties zoals de AIVD, NCTV, politie, de FIOD en I-SZW dat tot doel heeft een bijdrage te leveren aan de bestrijding van terrorisme en radicalisering. Dit doet de CT Infobox door middel van het bij elkaar brengen en vergelijken van informatie van de deelnemende diensten over netwerken en personen die betrokken zijn bij terrorisme en radicalisering. Als uit informatie binnen de CT Infobox blijkt dat een bepaalde persoon is uitgereisd vanwege de jihad en een sociale uitkering ontvangt, kan I-SZW een ambtsbericht of procesverbaal opvragen bij respectievelijk de AIVD of politie. Wanneer dit is ontvangen door I-SZW, stuurt I-SZW een signaal richting de betrokken uitvoeringsinstelling met het advies de uitkering te schorsen en te beëindigen. Ook voor deze beëindiging geldt het reeds bestaande wettelijk kader. De uitkeringen kunnen in de huidige situatie derhalve niet beëindigd worden uitsluitend vanwege het feit dat een betrokkene zich in het buitenland heeft aangesloten bij een terroristische organisatie. Beëindiging vindt plaats omdat er niet wordt voldaan aan de voorwaarden voor het recht op uitkering. Dit betekent dat de uitkeringsinstantie ook indien zij dit signaal ontvangt alsnog zelfstandig moet onderzoeken of betrokkene zich inderdaad in het buitenland bevindt of anderszins niet langer aan de voorwaarden voor het recht op uitkering voldoet. Met een dergelijk onderzoek is enige tijd gemoeid voordat het recht kan worden geschorst of beëindigd.

Met dit wetsvoorstel wordt een aparte beëindigingsgrond gecreëerd in het geval een uitkeringsgerechtigde is uitgereisd om zich aan te sluiten bij een terroristische organisatie. Hiermee kunnen uitvoeringsinstanties direct een uitkering, toeslag of studiefinanciering beëindigen nadat zij een ambtsbericht of proces verbaal hebben ontvangen.

2.2 Huidige praktijk toeslagen

Voor de inkomensafhankelijke regelingen die door de Belastingdienst/Toeslagen worden uitgevoerd (de toeslagen) geldt dat het op basis van de huidige wetgeving vaak al wel mogelijk is een toeslag te beëindigen van hen die zijn uitgereisd. Aangezien een dergelijk persoon wordt uitgeschreven – voor zover hij dat zelf niet heeft gedaan – uit de basisregistratie personen verliest hij bijvoorbeeld alleen al om die reden het recht op huurtoeslag. In de regel zal het zo zijn dat een onderkende uitreiziger niet meer voor kinderopvangtoeslag in aanmerking komt vanwege het feit dat hij niet meer voldoet aan het criterium van werken in Nederland of het volgen van een traject naar werken. Dat recht vervalt echter pas na verloop van 3 maanden. Het is dus mogelijk dat het recht op kinderopvangtoeslag nog enige tijd doorloopt nadat de uitreiziger Nederland heeft verlaten. Voor de zorgtoeslag en het kindgebonden budget heeft het vertrek uit Nederland van de uitreiziger thans geen evidente gevolgen als het gaat om de beëindiging van het recht. Het recht op zorgtoeslag is namelijk gekoppeld aan de verzekeringsplicht voor de volksverzekeringen die, kort gezegd, geldt voor iedereen die in Nederland woont of werkt. Het vertrek uit Nederland van de uitreiziger betekent niet per definitie dat hij hier niet meer woont, omdat dit naar de feitelijke omstandigheden moet worden beoordeeld. Hetzelfde geldt voor de aanspraak op kindgebonden budget omdat dit gekoppeld is aan de verzekering voor de AKW. Om deze redenen is het noodzakelijk expliciet te regelen dat er geen recht bestaat op een toeslag voor een onderkende uitreiziger.

2.3 Huidige praktijk studiefinanciering

Studiefinanciering voor een opleiding in Nederland

Studiefinanciering kan slechts worden stopgezet als niet langer aan de geldende voorwaarden voor aanspraak (nationaliteit, leeftijd, ingeschreven aan juiste opleiding) wordt voldaan. Als van inschrijving aan een opleiding in Nederland nog steeds sprake is (het collegegeld of lesgeld moet dan wel zijn/worden betaald) is er, met uitzondering van de studiefinanciering voor een mbo-opleiding op niveau 1 of 2, geen aanwezigheidsplicht op basis waarvan studiefinanciering kan worden stopgezet. Voor het behouden van aanspraak op studiefinanciering voor een mbo-opleiding op niveau 1 of 2 geldt een aanwezigheidsplicht. In tegenstelling tot de studiefinanciering voor mbo-opleidingen op niveau 3 of 4 of ho-opleidingen is de studiefinanciering voor deze doelgroep een gift en is zij niet gelimiteerd in duur. Bij ongeoorloofde afwezigheid van meer dan 5 weken wordt de studiefinanciering omgezet in een lening. Bij ongeoorloofde afwezigheid van meer dan 8 weken wordt de studiefinanciering stopgezet.

Dit heeft tot gevolg dat uitgereisde jihadstrijders studiefinanciering kunnen blijven ontvangen terwijl zij elders betrokken zijn bij terroristische activiteiten. Op die manier kan het gebeuren dat de overheid het deelnemen aan of het ondersteunen van terroristische activiteiten financieel ondersteunt.

Meeneembare studiefinanciering (opleiding in het buitenland)

In het geval studiefinanciering wordt toegekend voor het volgen van een opleiding in het buitenland is mogelijk om studiefinanciering voor onjuiste doeleinden in te zetten.

Weliswaar moet de buitenlandse opleiding van voldoende niveau en kwaliteit bevonden zijn en moet er jaarlijks een bewijs van inschrijving worden overlegd, maar als dat eenmaal het geval is loopt studiefinanciering de rest van het jaar door. Ook als het een opleiding betreft in een land waar het vanwege de gevechten niet langer mogelijk is om onderwijs te volgen.

Ook dit kan tot gevolg hebben dat onderkende uitreizigers studiefinanciering blijven ontvangen terwijl zij in het buitenland betrokken zijn bij terroristische activiteiten.

2.4 Argumenten voor introductie zelfstandige beëindigingsgrond

Hoewel er op dit moment op grond van bestaande wetgeving dus al mogelijkheden bestaan om socialezekerheidsuitkeringen en (in mindere mate) toeslagen stop te zetten, geldt dit niet voor het stopzetten van studiefinanciering. Daarnaast blijven er ook op het terrein van de socialezekerheidsuitkeringen situaties denkbaar waarin een uitkering van een uitgereisde jihadist op basis van de huidige regelgeving niet kan worden beëindigd. Het kabinet acht het van belang dat de uitvoeringspraktijk geüniformeerd wordt en dat bestaande lacunes in de wetgeving gedicht worden.

Ook blijkt uit het voorgaande dat vanaf het moment dat de uitvoeringsinstelling een signaal krijgt dat een uitkerings- of toeslaggerechtigde is uitgereisd om deel te nemen aan de jihad, het enige tijd kan duren voordat de sociale zekerheidsuitkering of toeslag kan worden beëindigd. De uitvoeringsinstelling dient immers naar aanleiding van een signaal nog zelfstandig te onderzoeken of er niet langer is voldaan aan de voorwaarden voor het recht op uitkering of toeslag. Een dergelijk onderzoek is in het kader van deze beëindigingsgrond niet nodig waardoor het recht op uitkering, toeslag of studiefinanciering na signalering op eenvoudige wijze sneller beëindigd kan worden dan nu het geval is. Ook om deze reden acht het kabinet het noodzakelijk om naast de reeds bestaande wetgeving aanvullend een beëindigingsgrond te introduceren.

Daarnaast geeft een aparte beëindigingsgrond in de betreffende wetgeving een duidelijk signaal af dat iedereen die uitreist om zich aan te sluiten bij een terroristische organisatie die een gevaar vormt voor de nationale veiligheid geen recht meer kan hebben op financiële ondersteuning van de Nederlandse overheid.

3.

De vormgeving van de beëindigingsgrond

Uitgangspunt bij de beëindigingsgrond is dat deze voor alle wetten gaat gelden waarbij burgers aanspraak kunnen maken op financiële ondersteuning van de overheid in de vorm van sociale zekerheidsuitkeringen en voorzieningen, toeslagen en studiefinanciering. Daarnaast is de algemene beëindigingsgrond aanvullend ten opzichte van de al bestaande wettelijke bepalingen in de betreffende wetgeving die zien op het beëindigen van het recht van de sociale zekerheidsuitkeringen en voorzieningen en de toeslagen. Dit zorgt ervoor dat ook wanneer een uitvoeringsinstantie op een andere manier dan via de opsporings- en inlichtingendiensten informatie over een uitreiziger ontvangt deze het recht op een uitkering of toeslag kan beëindigen.

Hoewel de vormgeving van de beëindigingsgrond enigszins verschilt per wet, staat daarbij het begrip 'onderkende uitreiziger' centraal. Een onderkende uitreiziger is de persoon ten aanzien van wie:

- (1) *door de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten is gemeld dat*
- (2) *hij zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt*
- (3) *aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict en die is geplaatst op lijst van organisaties als bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap,*
- (4) *en die zich in verband met deze aansluiting buiten Nederland bevindt.*

De verschillende elementen uit deze definitie kunnen als volgt worden toegelicht

Ad 1. De uitvoeringsinstelling ontvangt een melding van de opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten

In het wetsvoorstel wordt gesproken van een melding van de daartoe bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten'. Dit betekent in de eerste plaats dat uitvoeringsinstellingen op terrein van sociale zekerheid, toeslagen en studiefinanciering niet zelf moeten onderzoeken of een betrokkene een erkende uitreiziger, maar dat zij zich kunnen baseren op de melding die zij van de daartoe bevoegde inlichtingen- en opsporingsdiensten hebben ontvangen in de vorm van een ambtsbericht of een proces-verbaal.

In de tweede plaats betekent het ook dat wanneer een uitvoeringsinstelling op een andere wijze informatie krijgt dat een betrokkene is uitgereisd om zich bij een terroristische organisatie aan te sluiten, bij voorbeeld via familie of internet, de uitvoeringsinstelling deze beëindigingsgrond niet kan gebruiken.

De uitvoeringsinstellingen kan de datum waarop zij de melding ontvangen als uitgangspunt voor de datum van de beëindiging van de uitkering, toeslag of studiefinanciering. De datum van de uitreis van de erkende uitreiziger zal niet altijd vermeld zijn in het ambtsbericht of proces-verbaal. Daarnaast levert aansluiting bij de datum van uitreis uitvoeringstechnische bezwaren op omdat dit betekent dat de financiële verstrekking met terugwerkende kracht zouden moeten worden beëindigd.

Ad 2. Aansluiting bij of ondersteuning bieden aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict

Het begrip 'aansluiting' bij een terroristische organisatie komt in verschillende wetgevende maatregelen die voortvloeien uit het Actieprogramma Integrale Aanpak Jihadisme en Radicalisering voor. Het begrip is niet alleen een centraal element in dit wetsvoorstel. Ook in (het voorgestelde) artikel 14, vierde lid van de Rijkswet op het

Nederlanderschap in verband met het intrekken van het Nederlanderschap in het belang van de nationale veiligheid wordt gesproken over 'aansluiting' bij een terroristische organisatie.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel tot wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap wordt aangegeven dat het begrip 'aansluiting' een sterk feitelijk begrip is dat afhangt van de individuele omstandigheden van het geval. Er is sprake van 'aansluiting' in de zin van voornoemd artikel 14 vierde lid indien twee voorwaarden zijn vervuld:

- i. Op grond van objectieve feiten en omstandigheden kan worden vastgesteld dat boven redelijke twijfel verheven is dat betrokkene door de terroristische organisatie nagestreefde doelen onderschrijft en de intentie heeft om zich aan te sluiten bij de organisatie; en
- ii. betrokkene verricht feitelijke handelingen voor of ten behoeve van de terroristische organisatie.

Het gaat bij aansluiting dus steeds om een combinatie van feitelijke handelingen en de intentie zoals deze kenbaar wordt. De rol van de betrokkene in de organisatie is niet doorslaggevend. Het is dus geen voorwaarde dat betrokkene zelf geweld heeft gebruikt. De aard van de werkzaamheden kunnen wel meewegen in de algehele proportionaliteitsafweging die in het kader van de intrekking van het Nederlanderschap wordt gemaakt. Indien het gaat om een strijder of om iemand met een leidende positie in de organisatie zal de maatregel eerder proportioneel zijn dan wanneer het gaat om iemand die slechts huishoudelijke taken of medische zorg heeft verricht. Louter virtuele aansluiting bij een dergelijke organisatie zal doorgaans onvoldoende zijn om te spreken van aansluiting bij de organisatie.

In dit wetsvoorstel wordt in aanvulling op het begrip 'aansluiting' ook gesproken van het 'ondersteunen' van een terroristische organisatie. De doelgroep van dit wetsvoorstel is ruimer dan de doelgroep waar het wetsvoorstel tot wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap op ziet. De beëindigingsgrond is dus niet alleen van toepassing op personen die actief de wapens oppakken, maar ook op bijvoorbeeld vrouwen die afreizen naar een strijdgebied met als doel een jihadist te trouwen en in die hoedanigheid de strijdgroepering indirect te ondersteunen. Het gaat om personen die zich in het buitenland bevinden om op enigerlei wijze ondersteuning bieden aan een terroristische strijdgroep.

De motivering voor deze ruimere uitleg is gelegen in het doel van dit wetsvoorstel, namelijk het verhinderen van financiële ondersteuning van de jihad, direct dan wel indirect. Daarnaast is het rechtsgevolg van intrekking van bijvoorbeeld studiefinanciering of een zorgtoeslag minder belastend voor een betrokkene dan de intrekking van het Nederlanderschap.

Ad. 3. Een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict en die is geplaatst op lijst van organisaties als bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap

Hoewel de aanleiding voor het Actieprogramma het bestrijden van de jihadistische beweging is, richt het wetsvoorstel zich niet uitsluitend op uitreizigers die zich aansluiten bij een jihadistische organisatie. Weliswaar gaat de dreiging nu primair uit van het jihadisme maar het kan niet worden uitgesloten dat in de toekomst een vergelijkbare dreiging uitgaat van andere stromingen of groeperingen. Daarom wordt in de algemene beëindigingsgrond wordt verwezen naar een lijst van organisaties bedoeld in artikel 14, vierde lid van de Rijkswet op het Nederlanderschap.

Op deze lijst wordt een selectie geplaatst van organisaties die zijn vermeld op de nationale en internationale sanctielijsten. Niet alle organisaties worden opgenomen op deze specifieke lijst. Voor sommige organisaties geldt immers dat zij weliswaar een terroristisch karakter hebben maar op dit moment geen bedreiging vormen voor de Nederlandse rechtsorde. Te denken valt bijvoorbeeld aan de FARC, de PKK en de Tamil Tjigers. Dit zijn geen organisaties die – zoals ISIS en Al Qaida – een gewelddadige strijd voeren tegen het gehele westen en de waarden waar de westerse wereld voor staat.

De lijst wordt vastgesteld door de Minister van Veiligheid en Justitie, in overeenstemming met de Rijksministerraad en gepubliceerd in de Staatscourant, het Afkondigingsblad van Aruba, het Publicatieblad van Curacao en het Afkondigingsblad van Sint Maarten. Hiermee wordt enerzijds recht gedaan aan de benodigde flexibiliteit bij de vaak onvoorspelbare opkomst van terroristische organisaties en hun bedreiging voor de Nederlandse rechtsorde en wordt anderzijds recht gedaan aan de kenbaarheid van de toepassing van de bevoegdheid tot intrekking.

Ad 4. Betrokkene bevindt zich buiten Nederland in verband met de aansluiting of ondersteuning

Uit de begrippenlijst bij het Actieplan Integrale aanpak Jihadisme blijkt dat van een onderkende uitreiziger sprake is wanneer een uitreiziger door de Nederlandse overheid is geïdentificeerd en zich heeft aangesloten bij een terroristische organisatie.

Actiepunt 9 uit het Actieprogramma beperkt zich tot uitreizigers en strekt zich niet uit tot personen die zich binnen Nederland bezighouden met de jihadistische strijd. Wanneer een persoon vanuit Nederland ondersteuning biedt aan een terroristische strijdgroep is dit natuurlijk zeer ongewenst, maar zal dit feit alleen geen gevolgen hebben voor bijvoorbeeld een eventuele uitkering. Voor zover er sprake is van sympathisanten en extremisten, die behalve uitingen van sympathie nog geen andere handelingen hebben ondernomen om gevolg te geven aan hun overtuiging, ligt de aanpak in het lokale domein. Hier wordt samengewerkt tussen gemeenten en maatschappelijke organisaties om radicalisering tegen te gaan, nieuwe aanhang van de jihadistische beweging te voorkomen en tegengeluid te stimuleren. Wanneer er sprake is van personen in Nederland die een bedreiging vormen voor de nationale veiligheid, kan dit, wanneer er sprake is van strafbare feiten, leiden tot vervolging door het openbare ministerie. Ook kan er, onder de Tijdelijke wet bestuurlijke maatregelen terrorismebestrijding, aanleiding zijn om een bestuurlijke maatregel op te leggen, bijvoorbeeld een gebiedsverbod of een meldplicht. Tenslotte zijn er personen die voornemens zijn uit te reizen om deel te nemen aan de jihadistische strijd bij internationale terroristische organisaties. Bij deze personen zijn maatregelen gericht op het voorkomen van de uitreis naar het door terroristen beheerd gebied, waaronder de zogenaamde paspoortmaatregel. De regering vindt het onwenselijk om ook deze mensen de financiële middelen te onthouden waarmee zij moeten voorzien in hun primaire levensonderhoud. Zou dit wel worden gedaan, dan wordt de kans op (verdere) radicalisering alleen maar groter. Dit zou dus een averechts effect hebben.

Er dient een causaal verband te zijn tussen het verblijf in het buitenland en de aansluiting bij dan wel ondersteuning van de terroristische organisatie. Wanneer een iemand zich binnen Nederland bijvoorbeeld bezighoudt met de werving van strijders voor een terroristische organisatie, op familiebezoek gaat naar Duitsland, is niet voldaan aan deze voorwaarde.

4. Beschrijving van het proces na inwerkingtreding van het wetsvoorstel

4.1 De gegevensuitwisseling tussen de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, de opsporingsdiensten en de uitvoeringsinstellingen

Om te kunnen nagaan of iemand is uitgereisd en derhalve geen recht meer heeft op een uitkering, is het nodig dat de uitvoeringsinstanties een betrouwbaar signaal krijgen dat een dergelijk persoon daadwerkelijk is uitgereisd. De uitvoeringsinstanties zijn immers niet zelf in staat om na te gaan of iemand zich in het buitenland bevindt en zich heeft aangesloten bij een terroristische strijdgroepering. Het zijn de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, waaronder de AIVD en de Nationale politie die wel de beschikking hebben over dergelijke informatie. Het is dus nodig dat de informatie van de AIVD en de politie terecht komt bij de uitvoeringsinstanties die bevoegd zijn om een uitkering te beëindigen. Zoveel mogelijk is geprobeerd om bij de totstandkoming van dit wetsvoorstel aan te sluiten bij bestaande structuren. Hieronder zal worden weergegeven hoe de gegevensuitwisseling tussen alle partijen wordt vormgegeven.

De betreffende individuen waarover informatie wordt gedeeld, worden veelal door de AIVD of de politie in de CT Infobox ingebracht. Dit doen zij door de namen van deze personen kenbaar te maken bij de partners binnen de CT Infobox. Vervolgens gaan de partners binnen de CT Infobox na of zij in hun eigen systemen relevante informatie omtrent deze personen tot hun beschikking hebben. Indien dit het geval is, zullen zij die

informatie binnen de CT Infobox brengen. Op die manier wordt een dossier van desbetreffende persoon opgebouwd. Dit dossier en alle achterliggende informatie blijft te allen tijde binnen het gesloten systeem van de CT Infobox, er wordt dus verder niet gehandeld mét de informatie die is ingebracht. Echter, er wordt wel gehandeld náár de informatie die binnen de CT Infobox is samengevoegd.

Op het moment dat bijvoorbeeld de AIVD de naam van een persoon in de CT Infobox brengt gaat de speciaal voor de CT Infobox aangewezen medewerker van I-SZW of FIOD na of er vanuit eigen databronnen informatie bestaat over desbetreffende persoon. Concreet zullen de medewerkers van I-SZW en FIOD dus nagaan of er in het kader van de inlichtingen- en opsporingstaken van I-SZW en FIOD informatie over deze persoon beschikbaar is. Daarnaast zal ook worden gekeken of een dergelijk persoon een uitkering, toeslag of studiefinanciering ontvangt.

Voor het nagaan of iemand een uitkering ontvangt zijn er diverse digitale systemen waarin dergelijke informatie is opgeslagen. Een systeem waar I-SZW voor bepaalde doeleinden een inijkbevoegdheid heeft is Suwinet. Suwinet is een infrastructuur voor geautomatiseerde gegevensuitwisseling die functioneert tussen UWV, SVB en gemeenten. Deze partijen wisselen via Suwinet gegevens met elkaar uit over cliënten in het kader van hun procesmatige samenwerking rond werk en inkomen. Echter, I-SZW is niet bevoegd om de gegevens uit dit systeem te raadplegen voor andere doeleinden dan haar in artikel 5.5 van het Besluit SUWI is toegekend. Het is echter wel mogelijk dat de AIVD een verzoek doet op grond van artikel 17 van de Wet op de inlichtingen en veiligheidsdiensten 2002 (Wiv). De AIVD kan de betreffende uitvoeringsinstanties die verantwoordelijk zijn voor de gegevens, verzoeken om deze gegevens te verstrekken aan I-SZW ten behoeve van de CT Infobox. Artikel 17, derde lid, van de Wiv voorziet daarnaast in de mogelijkheid om bij een dergelijk verzoek de doelbinding van de geldende wet- en regelgeving voor de verantwoordelijke voor de gegevens opzij te zetten. Concreet betekent dit dat de uitkeringsgegevens aan de AIVD kunnen worden verstrekt zonder dat de uitvoeringsinstanties worden belemmerd door bijvoorbeeld doelbindingsbepalingen in de SUWI-regelgeving. Derhalve wordt de mogelijkheid gecreëerd dat bijvoorbeeld UWV aan de I-SZW uitkeringsinformatie verstrekt, zodat deze geraadpleegd kan worden binnen de CT Infobox. Na een verzoek op grond van artikel 17 Wiv van de AIVD aan UWV en SVB en de gemeenten, kan de I-SZW voor deze gegevens Suwinet raadplegen. I-SZW heeft toegang tot deze gegevens voor andere taken, zoals opsporing. Omdat met artikel 17 de doelbinding door UWV en SVB als verantwoordelijke voor de gegevensuitwisseling opzij is gezet, en de gegevens aan de I-SZW zijn geleverd ten behoeve van de CT-Infobox, kan de I-SZW de gegevens in Suwinet raadplegen. Voor de toeslagen kan de FIOD de systemen van de Belastingdienst raadplegen. Voor de gegevens omtrent studiefinanciering, wordt met DUO geregeld dat I-SZW de relevante delen van de systemen van DUO kan raadplegen.

Vermeld moet worden dat, ondanks de terbeschikkingstelling, van deze gegevens, deze eigendom blijven van de betreffende uitvoeringsinstanties. I-SZW en FIOD kunnen deze alleen raadplegen ten behoeve van de CT Infobox. Verder kunnen zij hier op geen enkele wijze deze gegevens delen buiten de CT Infobox om.

I-SZW kan deze gegevens raadplegen wanneer een persoon door de AIVD of politie is ingebracht in de CT Infobox. Hierdoor kan I-SZW dus aangeven of deze persoon bijvoorbeeld een uitkering of studiefinanciering ontvangt. Zoals aangegeven betekent dit niet dat andere partijen binnen de CT Infobox direct gebruik kunnen maken van deze

gegevens, of zelf Suwinet kunnen raadplegen, maar deze informatie wordt gebruikt om een dossier van de betrokken persoon op te bouwen.

Zodra dit dossier compleet is, wordt alle informatie multidisciplinair en in samenhang beoordeeld en worden interventiemogelijkheden overwogen. Indien er een interventie door één of meerdere partijen noodzakelijk is wordt er een advies uitgebracht aan deze partijen. In dat advies kan bijvoorbeeld staan dat het noodzakelijk is om informatie te delen met een andere ketenpartner. In het kader van het beëindigen van de uitkering van betrokkene zal er een advies worden uitgebracht aan de AIVD of de politie om informatie over betrokkene te delen met I-SZW. Middels onderhavig wetsvoorstel wordt een beëindigingsgrond in het leven geroepen die er in voorziet dat een recht op een uitkering vervalt dan wel dat de lopende uitkering wordt beëindigd. De informatie dat een persoon is uitgereisd is dus noodzakelijk voor de uitvoeringsinstanties om een besluit te kunnen nemen. Uitgangspunt is dat er vanuit de AIVD of de politie een melding over een onderkende uitreiziger in de vorm van een ambtsbericht of proces-verbaal naar de uitvoeringsinstanties gaat. De AIVD heeft op grond van artikel 36 van de Wiv de bevoegdheid om een dergelijk signaal aan de uitvoeringsinstanties af te geven. Voor wat betreft de bevoegdheid van de politie wordt hiertoe een grondslag in het Besluit politiegegevens opgenomen. Op basis van dit signaal kan de uitvoering de uitkering, toeslag of studiefinanciering beëindigen.

Vermeldenswaardig in dit verband is dat het voorkomt dat de AIVD of politie het in het belang van het onderzoek ongewenst achten dat er een ambtsbericht of proces verbaal naar de uitvoeringsinstantie gaat. In dat geval blijft de uitkering in principe doorlopen tenzij het uitvoeringsorgaan via andere individuen of instanties dan de CT Infobox het signaal krijgt dat een uitkeringsgerechtigde zich in het buitenland bevindt. In dat geval kan de uitkering of toeslag op grond van de algemene regels worden beëindigd.

4.2 De vergewissingsplicht van de uitvoeringsinstanties

Indien de uitvoeringsinstelling van de AIVD of politie een ambtsbericht of proces-verbaal heeft ontvangen waarin gemeld wordt dat een bepaalde uitkeringsgerechtigde een onderkende uitreiziger is, zal de uitvoeringsinstelling vervolgens moeten beoordelen of zij op basis van deze melding een beschikking kan afgeven waardoor de uitkering, toeslag of studiefinanciering wordt beëindigd.

De uitvoeringsinstelling kan daarbij in principe van de juistheid van deze melding uitgaan als de melding voldoende onderbouwd is en hoeft dan ook geen nader onderzoek te doen. Een ambtsbericht of proces-verbaal is een advies als bedoeld in artikel 3:9 Algemene wet bestuursrecht en op basis van dit artikel is een bestuursorgaan verplicht, in het geval een beschikking gebaseerd is op een advies van een instantie die over een bijzondere deskundigheid op een bepaald terrein beschikt, zich ervan te vergewissen dat het onderzoek van de adviseur op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden. Van belang hierbij is dat volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een bestuursorgaan van de juistheid van een AIVD-ambtsbericht mag uitgaan zonder de onderliggende stukken in te zien, als dat ambtsbericht voldoende onderbouwd is. Anders geformuleerd, uit het ambtsbericht of proces-verbaal moet op objectieve en inzichtelijke wijze blijken welke feiten en omstandigheden door de AIVD of politie ten grondslag hebben gelegd aan het oordeel dat betrokkene zich in het buitenland bevindt en zich heeft aangesloten bij terroristische organisatie.

Indien de uitvoeringsinstelling van mening is dat het ambtsbericht of proces-verbaal onvoldoende duidelijk is, kan er door de uitvoeringsinstelling inzage in de achterliggende stukken worden gevraagd. In het geval van de onderliggende stukken van de ambtsberichten van de AIVD geldt daarbij dat deze stukken alleen kunnen worden

ingezien bij de AIVD. Omdat de vergewissing, onder meer vanwege deze reden, een aanzienlijk beroep doet op de uitvoeringscapaciteit van de uitvoeringsinstellingen, is het streven het aantal gevallen waarin inzage in de onderliggende stukken wenselijk is, zo klein mogelijk te houden. Daarom wordt er, in het geval de AIVD een ambtsbericht opstelt om de uitvoering te informeren over de bevindingen in de CT Infobox, dit ambtsbericht vóór verzending aan de betreffende uitvoeringsinstelling eerst voorgelegd aan de I-SZW- of FIOD-medewerker in de CT Infobox. Deze medewerker beoordeelt of het ambtsbericht voldoende duidelijk is en voldoende informatie bevat voor de uitvoeringsinstelling om een beschikking op te kunnen baseren. Is dit niet het geval dat zal de medewerker contact opnemen met de AIVD om het ambtsbericht meer in te kleden. Dit kan bijvoorbeeld door formuleringen te verhelderen of iets meer informatie te geven, waarbij wel dient te worden opgemerkt dat deze ruimte beperkt is in verband met de vertrouwelijkheid van de informatie en de bronbescherming.

Mocht de uitvoeringsinstelling desondanks van mening zijn dat inzage in de onderliggende stukken gewenst is, dan geldt dat het inzien van de onderliggende stukken wordt uitgevoerd door een beperkt aantal vooraf geselecteerd medewerkers van de uitvoeringsinstellingen en de I-SZW. Deze medewerkers moeten allen A-gescreend zijn door de AIVD.

4.3 De bezwaarprocedure bij het uitvoeringsorgaan

Een belangrijk onderdeel van besluitvorming op bezwaar is dat betrokkene in de gelegenheid wordt gesteld gehoord te worden. In de praktijk zal horen niet in persoon kunnen plaatsvinden omdat betrokkene niet in Nederland is. Namens betrokkene kan zijn gemachtigde gehoord worden.

Artikel 7:4, zesde lid van de Awb regelt dat het bestuursorgaan inzage op de betrekking hebbende stukken achterwege kan laten, voor zover geheimhouding om gewichtige redenen is geboden. In het geval van informatie van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten staan zwaarwegende belangen, waaronder de bescherming van de informatiebron, in de weg aan de verstrekking van deze informatie aan betrokkene

4.4 Vertrouwelijke informatie en de beroepsprocedure bij de rechter

In het kader van de beroepsprocedure zijn partijen op grond van artikel 8:27 en 8:28 van de Awb desgevraagd verplicht allen inlichtingen aan de rechtbank te verschaffen. Artikel 8:29 van de Awb voorziet in regels over de omgang met vertrouwelijke informatie in het kader van een beroepsprocedure bij de rechtbank. Met een beroep op gewichtige belangen, waaronder begrepen de nationale veiligheid, kunnen partijen die verplicht zijn inlichtingen te verstrekken, deze weigeren dan wel de rechtbank mededelen dat uitsluitend de rechtbank van de inlichtingen kennis zal kunnen nemen. Indien de rechtbank de weigering dan wel de beperkte kennisneming gerechtvaardigd vindt, kan zij slechts met toestemming van de andere partij mede op grondslag van de hier bedoelde inlichtingen uitspraak doen. Uit de jurisprudentie, met name in het kader van het vreemdelingenrecht, kan worden afgeleid dat het weigeren van toestemming om mede op grondslag van de vertrouwelijke informatie uitspraak te doen, in beginsel voor risico komt van degene die dat heeft geweigerd. Betrokkene ontnemt immers met het onthouden van de toestemming de rechtbank de mogelijkheid om de rechtmatigheid van het besluit van het uitvoeringsorgaan te toetsen.

Als de rechter tot het oordeel komt dat voor die beperkte kennisneming geen gewichtige redenen zijn, moet hij de betrokken informatie dan wel de betrokken stukken

terugzenden aan de partij die ze heeft verstrekt dan wel overlegd. De rechter moet die partij in de gelegenheid stellen zich te beraden of zij de inlichtingen alsnog wil verstrekken zonder het voorbehoud dat uitsluitend de rechter daarvan zal mogen kennisnemen. Indien die partij beslist dat zij de informatie niet zonder dit voorbehoud verstrekt dan wel de stukken niet zonder dit voorbehoud overlegt, kan de rechter daaruit ingevolge artikel 8:31 van de Awb de gevolgtrekkingen maken die hem geraden voorkomen. Een oordeel van de rechter dat het onthouden van geheime stukken aan een procespartij niet gerechtvaardigd is, leidt dus niet tot openbaarmaking van het geheime stuk door de rechter.

De informatie die afkomstig is van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten zal in veel gevallen niet (volledig) openbaar mogen worden gemaakt of zelfs kunnen worden verstrekt aan de gemachtigde van een betrokkene in het kader van een beroepszaak bij de rechtbank. In het geval van informatie van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten staan zwaarwegende belangen in de weg aan de verstrekking van deze informatie aan de gemachtigde van betrokkene. Voor een belangrijk deel kan deze informatie immers alleen verkregen worden bij een absolute garantie van de bescherming van de bron. Verstrekking hiervan zou niet alleen leiden tot gevaar voor de veiligheid van de bronnen, maar ook op de langere termijn tot een ernstige belemmering van de werkzaamheden van de veiligheidsdiensten.

5. Overige aspecten

5.1 De positie van achterblijvende partner, gezinsleden of medebewoners

De beëindigingsgrond richt zich alleen tot de onderkende uitreiziger en strekt zich niet uit tot de achterblijvende partner, gezinsleden of medebewoners van een onderkende uitreiziger. Het kabinet is van oordeel dat hier geen reden voor is omdat de achterblijvende gezinsleden of medebewoners in het algemeen niet verantwoordelijk kunnen worden gesteld voor het uitreizen van deze persoon. Introductie van een dergelijk "koppelingsbeginsel" zou betekenen dat mensen gestraft worden voor een situatie waar zij niet verantwoordelijk voor zijn en het gevoel en van het kabinet is dat dit te ver gaat. Niettemin zal de toepassing van de beëindigingsgrond op de onderkende uitreiziger er toe kunnen leiden dat de achterblijvende partner of gezinsleden daarvan gevolgen ondervindt. Dat zijn echter gevolgen die normaliter ook optreden in vergelijkbare situaties waarin een persoon, om wat voor reden dan ook, er voor kiest om zijn partner of gezinsleden te verlaten of anderszins niet langer onderdeel vormt van het huishouden. Deze gevolgen kunnen zowel positief als negatief uitpakken.

Toeslagen

Kenmerkend voor de toeslagen is dat deze op het niveau van het huishouden worden toegekend. Dat wil zeggen dat als er sprake is van partnerschap er slechts sprake kan zijn van één toeslag voor beide partners samen op basis van beide inkomens. De toeslag staat in dat geval op naam van één van beiden. Bij de huurtoeslag wordt de toeslag toegekend aan de huurder van de woning op basis van zijn inkomen en dat van de partner alsmede op basis van het inkomen van de medebewoners van de woning. Als er geen sprake is van partnerschap of medebewonerschap is er sprake van een eenpersoonshuishouden en zal deze persoon in alle gevallen ook de enige belanghebbende zijn. Het kabinet heeft ervoor gekozen om in het kader van de beëindiging van de aanspraak op een toeslag van een onderkende uitreiziger niet het zogenaamde koppelingsbeginsel van toepassing te laten zijn op de partner en de medebewoner zoals dat nu in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen is opgenomen voor de partner en de medebewoner van de vreemdeling. Dit beginsel brengt met zich mee dat niet alleen de vreemdeling zelf geen aanspraak heeft op een toeslag maar dat ook zijn eventuele partner geen aanspraak meer heeft of, in het kader van de huurtoeslag, een eventuele medebewoner geen aanspraak meer heeft. Anders dan in de situatie waarin er sprake is van vreemdeling is er in het geval van een onderkende uitreiziger geen sprake van een verantwoordelijkheid van de partner of medebewoner met betrekking tot de keuze van de uitreiziger om huis en haard te verlaten. Het 'overkomt' dit als het ware. Om die reden zou het te ver voeren om ook de partner of de medebewoner van de uitreiziger het recht op een toeslag te ontzeggen. De mate waarin de gevolgen zich voordoen is mede afhankelijk van de aard van het partnerschap. Als er sprake is van partnerschap op grond van het feit dat beiden ingeschreven staan op hetzelfde woonadres in de basisregistratie personen (samenwoners) dan leidt het vertrek van de uitreiziger, die wordt uitgeschreven uit de basisregistratie personen, er automatisch toe dat er niet langer sprake zal zijn van partnerschap. De achterblijvende ex-partner zou dan als alleenstaande een nieuwe toeslag kunnen aanvragen. Als er sprake is van partnerschap op basis van een huwelijk of geregistreerd partnerschap blijft er in principe sprake van partnerschap als één van beiden uitreist. Dat geldt alleen niet voor de huurtoeslag. In dat geval kan de achterblijvende ex-partner of medebewoner huurtoeslag voor zichzelf aanvragen als de huurtoeslag die was toegekend op naam stond van de uitreiziger. Voor de zorgtoeslag,

de kinderopvangtoeslag en het kindgebonden budget blijft er in deze situatie echter wel sprake van partnerschap, hetgeen impliceert dat voor wat betreft de in aanmerking te nemen draagkracht ook naar beide inkomens wordt gekeken, dus ook dat van de uitreiziger. Voor de zorgtoeslag is dan het gevolg dat de achterblijvende partner nog steeds aanspraak kan maken op zorgtoeslag voor een 'meerpersoonshuishouden' met dien verstande dat het recht wordt gehalveerd omdat de partner (de uitreiziger) niet langer verzekeringsplichtig is. Ook voor wat betreft het kindgebonden budget geldt dat de achterblijvende partner nog steeds aanspraak zal kunnen maken op een tegemoetkoming. Met betrekking tot de kinderopvangtoeslag kan het gevolg zijn dat ook de achterblijvende partner niet langer aanspraak kan maken op kinderopvangtoeslag omdat de partner die is uitgereisd niet meer voldoet aan het arbeidscriterium van de Wet kinderopvang.

Studiefinanciering

Wat betreft de studiefinanciering geldt dat een eventuele partnertoeslag integraal onderdeel uitmaakt van het normbedrag. Stopzetten van de studiefinanciering van de uitreiziger betekent daarmee automatisch dat ook de partnertoeslag komt te vervallen.

Sociale zekerheidsuitkeringen

In het kader van de sociale zekerheidsuitkeringen zullen uitkeringen waarbij de samenstelling van het huishouden een rol speelt, zoals in het kader van de bijstand, als gevolg van het vertrek van de onderkende uitreiziger, aangepast worden aan de nieuwe situatie. In het geval de partner met kinderen in Nederland achterblijft kan het gevolg zijn dat de bijstandsuitkering worden verlaagd van de gehuwdennorm naar de norm voor een alleenstaande ouder. In het geval de kostendelersnorm van toepassing is zal het vertrek van de onderkende uitreiziger er toe kunnen leiden dat de uitkering van de achtergebleven woningdeler wordt verhoogd. Indien er recht op kinderbijslag bestaat en de ouders vormen samen met het kind een huishouding dan wordt de kinderbijslag toegekend aan de ouder die de kinderbijslag heeft aangevraagd. Als dit de onderkende uitreiziger is dan zal het recht op kinderbijslag worden stopgezet vanaf het moment dat de uitvoeringsinstelling de melding hiervan heeft ontvangen. Omdat de partner die in Nederland achterblijft met de kinderen in het algemeen ook zelf verzekerd zal zijn, kan de partner vervolgens zelf de kinderbijslag aanvragen.

5.2 Terugkeerders

Wanneer een onderkende uitreiziger na verloop van tijd terugkeert naar Nederland, heeft hij in beginsel opnieuw recht op een uitkering, toeslag(en) en/of studiefinanciering indien hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden. Betrokkene is derhalve niet definitief uitgesloten van het recht op uitkering of een andere financiële tegemoetkoming van de overheid. Evenmin worden er in het geval van terugkeerders speciale wettelijke voorwaarden gesteld voordat het recht kan herleven of ontstaan. De regering vindt het onwenselijk om terugkeerders de financiële middelen te onthouden waarmee zij moeten voorzien in hun levensonderhoud dan wel hun opleiding weer op te pakken. Zou dit wel worden gedaan dat maakt dit de kans op deradicalisering en reïntegratie in de samenleving alleen maar kleiner.

Bovenstaande laat onverlet dat van alle personen waarvan aanleiding is te veronderstellen dat zij een gevaar vormen voor de nationale veiligheid, een inschatting wordt gemaakt van de aard en omvang van die dreiging. In dat kader worden personen waarvan bekend is dat die in Nederland zijn teruggekeerd uit een jihadistisch strijdgebied bij terugkomst voor verhoor staande gehouden. Waar mogelijk en opportuun gaat het openbaar ministerie dan ook over tot strafvervolgning. Wanneer een betrokkene bij terugkeer in het kader van een justitieel onderzoek in voorlopige hechtenis is genomen, bestaat er geen recht op uitkering. Hetzelfde geldt voor het recht op zorgtoeslag. Voor de andere toeslagen is niet expliciet geregeld dat de aanspraak komt vervallen maar kan het verlies van de aanspraak voortvloeien uit de

omstandigheden (bijv. geen kot meer omdat er niet langer voldaan wordt aan het arbeidscriterium. Voor studiefinanciering geldt dat in dat geval slechts aanspraak bestaat op de studiefinanciering van een studerende, als er überhaupt al een aanspraak bestaat.

Als er onvoldoende aanknopingspunten zijn voor vervolging, dan volgt er een lokale aanpak onder regie van de betreffende gemeente. Politie en AIVD houden de terugkeerders in beeld en blijven alert op relevante ontwikkelingen.

Het opnieuw aanvragen van een uitkering, toeslag of studiefinanciering behoort tot de eigen verantwoordelijkheid van terugkeerder. Deze dient derhalve zelf contact op te nemen met de betreffende uitvoeringinstelling om opnieuw een aanvraag in te dienen indien hij meent opnieuw in aanmerking te komen voor de een uitkering, toeslag of studiefinanciering. Vervolgens zal de uitvoeringsinstelling deze aanvraag conform de geldende regels in behandeling nemen.

6. Financiële effecten en regeldruk

De budgettaire effecten bij de uitkeringslasten zijn verwaarloosbaar. De verwachte uitvoeringskosten zijn gering, maar de werkelijke uitvoeringskosten moeten blijken uit de uitvoeringstoetsen van de uitvoeringsorganisaties. Dit geldt ook voor de uitvoeringstechnische consequenties.

Gelet op de zeer beperkte aantallen personen waarvoor deze beëindigingsgrond op van toepassing zal zijn, zijn de regeldrukeffecten nihil.

MEMORIE VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

ARTIKELSGEWIJS

Algemeen

De te wijzigen wetten zijn in alfabetische volgorde en onderverdeeld naar het ministerie waaronder zij ressorteren in het wetsvoorstel opgenomen.

Artikelen I Algemene Kinderbijslagwet, II Algemene nabestaandenwet en III Algemene Ouderdomswet

Onderdeel A

In artikel 1, onderdeel e, artikel 1, onderdeel q, en artikel 1, onderdeel k, van respectievelijk de Akw, Anw en AOW wordt aan de begripsbepalingen het begrip "onderkende uitreiziger" toegevoegd. Om te kunnen worden beschouwd als een onderkende uitreiziger gelden cumulatief drie voorwaarden die zijn verwerkt in de begripsomschrijving:

- a. de gerechtigde bevindt zich buiten Nederland;
- b. de gerechtigde heeft zich aangesloten bij of biedt ondersteuning aan een organisatie die (1) deelneemt aan een (inter-)nationaal gewapend conflict en (2) is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap; en
- c. de gerechtigde bevindt zich in het buitenland met het doel om zich aan te sluiten bij of ondersteuning te bieden aan de genoemde terroristische organisatie.

In artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap staat dat de Minister van V&J in het belang van de nationale veiligheid het Nederlanderschap kan intrekken van de persoon die zich buiten het Koninkrijk bevindt en zich heeft aangesloten bij een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict en door Onze Minister, in overeenstemming met het gevoelen van de Rijksministerraad, is geplaatst op een lijst van organisaties die een bedreiging vormen voor de nationale veiligheid. Bij de formulering van het begrip "onderkende uitreiziger" is aansluiting gezocht bij deze bepaling. Met "de lijst van organisaties" wordt dus bedoeld op de lijst van door de Minister van V&J, in overeenstemming met de Rijksministerraad, aangewezen organisaties die een bedreiging vormen voor de nationale veiligheid. Voor een verdere uitwerking van de genoemde drie voorwaarden wordt verwezen naar hoofdstuk 3 van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

De feiten waaruit blijkt dat iemand voldoet aan de voorwaarden om te worden beschouwd als een onderkende uitreiziger worden door de AIVD of KLPD middels een ambtsbericht respectievelijk een proces-verbaal aan de uitvoeringsinstelling, in dit geval de SVB, kenbaar gemaakt. Dit bericht wordt gezien als een advies van een deskundige, als bedoeld in artikel 3:9 Awb en is in de begripsomschrijving begrepen onder de term melding. Voor een nadere uitleg van deze melding wordt verwezen naar paragraaf 4.1 van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

De toelichting op onderdeel A is van overeenkomstige toepassing op onderdeel A van de artikelen IV tot en met XX. Voor wat betreft onderdeel A van de artikelen IV, IX, X, XVI en XIX, die wijzigingen van BES-wetgeving inhouden, wordt met de term Nederland

gedoeld op het grondgebied van het Europese deel van Nederland, Bonaire, Sint-Eustatius en Saba gezamenlijk.

Onderdeel B van de artikelen I en III en onderdeel C van artikel II

In onderdeel B van de artikelen I en III en onderdeel C van artikel II is middels een nieuw artikel geregeld onder welke omstandigheden voor een AKW-, Anw en AOW-gerechtigde geen recht op kinderbijslag respectievelijk AOW-ouderdomspensioen of een nabestaanden- of wezenuitkering ontstaat. Tevens is al dan niet expliciet geregeld of een al ingegaan recht op kinderbijslag of een uitkering eindigt. Daarbij is aangesloten bij de systematiek van de bestaande beëindigingsgronden. Voor de Akw is bijvoorbeeld niet expliciet opgenomen dat een lopend recht op kinderbijslag eindigt als iemand is aangemerkt als onderkende uitreiziger, maar dit vloeit voort uit de aard van de bestaande bepalingen. Bij de Anw is dit wel expliciet opgenomen, omdat dit voor andere beëindigingsgronden ook in aparte artikelen is opgenomen.

Middels de melding van de AIVD of de KLPD wordt aan de SVB kenbaar gemaakt of iemand kan worden beschouwd als een onderkende uitreiziger. Het is vervolgens aan de SVB om te wegen en te beoordelen of de informatie het niet ontstaan of beëindiging van het recht kan dragen. Dientengevolge dienen de feitelijke gronden, uitgewerkt in de melding, uiteraard met voldoende zekerheid te kunnen worden aanvaard. Op die manier kan de SVB met een marginale toets zich van de houdbaarheid van deze informatie kan vergewissen. Deze vergewissingsprocedure wordt beschreven in paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting.

Om opnieuw kinderbijslag, een Anw- of een AOW-uitkering te kunnen ontvangen, moet op grond van artikel 14, eerste lid, Akw, artikel 33, eerste lid, Anw en artikel 14, eerste lid, AOW een nieuwe aanvraag worden ingediend. Daarbij is het niet ongebruikelijk dat voordat kinderbijslag, een Anw- of een AOW-uitkering wordt toegekend, er een contactmoment bestaat tussen de SVB en de aanvrager. Een dergelijk contactmoment is ingevolge de toevoeging van deze beëindigingsgrond noodzakelijk, zodat de SVB kan vaststellen dat iemand niet langer een onderkende uitreiziger is.

Artikel V Participatiewet

Onderdeel A

Verwezen wordt naar de toelichting bij onderdeel A van de artikelen I tot en met III.

Onderdeel B

In artikel 13, eerste lid, van de Participatiewet is geregeld onder welke omstandigheden iemand geen recht (meer) heeft op een bijstandsuitkering. Op dit moment betreft dat onder andere hen van wie rechtens de vrijheid is ontnomen, zoals gedefinieerd in artikel 1, onderdeel h, van de Participatiewet, of de bijstandsgerechtigde die zich onttrekt aan de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel. Aan deze opsomming van bestaande beëindigingsgronden wordt nu een nieuwe beëindigingsgrond toegevoegd. Er wordt namelijk een beëindigingsgrond toegevoegd waarin wordt bepaald dat er geen recht bestaat op een bijstandsuitkering indien diegene een onderkende uitreiziger is. Dit betekent dat er zowel geen recht op een bijstandsuitkering kan ontstaan als dat het bestaande recht op een bijstandsuitkering kan worden beëindigd. De feiten waaruit blijkt dat iemand voldoet aan de voorwaarden om te worden beschouwd als een onderkende uitreiziger worden door de AIVD of KLPD middels een ambtsbericht respectievelijk een proces-verbaal aan het college kenbaar gemaakt. Dit bericht wordt gezien als een advies van een deskundige, als bedoeld in artikel 3:9 Awb en is in de begripsomschrijving begrepen onder de term melding. Voor een nadere uitleg

van deze melding wordt verwezen naar paragraaf 4.1 van het algemeen deel van de toelichting.

Het is vervolgens aan het college om te wegen en te beoordelen of de informatie het niet ontstaan of beëindiging van het recht op een bijstandsuitkering kan dragen.

Dientengevolge dienen de feitelijke gronden, uitgewerkt in de melding, uiteraard met voldoende zekerheid te kunnen worden aanvaard. Op die manier kan het college met een marginale toets zich van de houdbaarheid van deze informatie kan vergewissen. Deze vergewissingsprocedure wordt beschreven in paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting.

Om opnieuw een bijstandsuitkering te kunnen ontvangen, moet een nieuwe aanvraag worden ingediend. Op grond van artikel 43 dient deze aanvraag schriftelijk te worden gedaan. Echter, het is niet ongebruikelijk dat voordat een bijstandsuitkering wordt toegekend, er een contactmoment bestaat tussen desbetreffende gemeente en de aanvrager. Een dergelijk contactmoment is ingevolge de toevoeging van deze beëindigingsgrond noodzakelijk, zodat de gemeente kan vaststellen dat iemand niet langer een onderkende uitreiziger is.

Artikel IV Cessantiawet BES, artikel IX Wet algemene ouderdomsverzekering BES, artikel X Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES, artikel XVI Wet ongevallenverzekering BES, artikel XIX Wet ziekteverzekering BES

Onderdeel A

Verwezen wordt naar de toelichting bij onderdeel A van de artikelen I tot en met III.

Onderdeel B van de artikelen IV, XVI en XIX, en de onderdelen B en C van de artikelen IX en XIX

In de onderdelen B en C wordt een beëindigingsgrond opgenomen. In de BES-wetgeving is vrijwel nog geen beëindigingsgrond opgenomen. Deze beëindiging houdt in dat er een grond opgenomen wordt om de uitkeringen te beëindigen als iemand een onderkende uitreiziger is. Gekozen is om zoveel mogelijk aan te sluiten bij de huidige systematiek van de wetten. Met uitzondering van artikel XIX wordt in alle wetgeving, onverminderd de bepalingen van de wet, tevens een herlevingsmogelijkheid opgenomen. In artikel XIX is reeds opgenomen dat het beëindigen van de ziekteverzekering slechts van toepassing is zolang iemand daadwerkelijk een onderkende uitreiziger is. Op het moment dat iemand niet langer een onderkende uitreiziger is kan weer een aanvraag worden gedaan.

Middels de melding van de AIVD of de KLPD wordt aan Onze Minister kenbaar gemaakt of iemand kan worden beschouwd als een onderkende uitreiziger. Het is vervolgens aan Onze Minister om te wegen en te beoordelen of de informatie het niet ontstaan of beëindiging van het recht kan dragen. Dientengevolge dienen de feitelijke gronden, uitgewerkt in de melding, uiteraard met voldoende zekerheid te kunnen worden aanvaard. Op die manier kan Onze Minister met een marginale toets zich van de houdbaarheid van deze informatie vergewissen. Deze vergewissingsprocedure wordt beschreven in paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting.

Om opnieuw een uitkering te kunnen ontvangen, moet een nieuwe aanvraag worden ingediend. Daarbij is het niet ongebruikelijk dat voordat een uitkering wordt toegekend, er een contactmoment bestaat tussen Onze Minister en de aanvrager. Een dergelijk contactmoment is ingevolge de toevoeging van deze beëindigingsgrond noodzakelijk, zodat kan worden vastgesteld dat iemand niet langer een onderkende uitreiziger is.

Artikel VI Remigratiewet

Onderdeel A

Verwezen wordt naar de toelichting bij onderdeel A van de artikelen I tot en met III.

Onderdelen B en C

In 2b, eerste lid, van de Remigratiewet is geregeld onder welke omstandigheden iemand in aanmerking komt voor een remigratie-uitkering. Op dit moment betreft dat overeenkomstig artikel 2b, eerste lid, onder andere hen van wie niet rechtens de vrijheid is ontnomen, of de uitkeringsgerechtigde die zich onttrekt aan de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel. Aan deze opsomming van bestaande gronden voor het al dan niet in aanmerking komen voor een remigratie-uitkering wordt nu een nieuwe grond toegevoegd. Er wordt namelijk een grond toegevoegd waarmee wordt bepaald dat er geen recht ontstaat op een remigratie-uitkering indien diegene een onderkende uitreiziger is. Tevens wordt onder vernummering van artikel 6aa tot 6ab een nieuw artikel 6aa ingevoegd. In dat artikel wordt geregeld dat het recht op een remigratie-uitkering eindigt op het moment dat iemand een onderkende uitreiziger is.

Middels de melding van de AIVD of de KLPD wordt aan de SVB kenbaar gemaakt of iemand kan worden beschouwd als een onderkende uitreiziger. Het is vervolgens aan de SVB om te wegen en te beoordelen of de informatie het niet ontstaan of beëindiging van het recht op een remigratie-uitkering kan dragen. Dientengevolge dienen de feitelijke gronden, uitgewerkt in de melding, uiteraard met voldoende zekerheid te kunnen worden aanvaard. Op die manier kan de SVB met een marginale toets zich van de houdbaarheid van deze informatie kan vergewissen. Deze vergewissingsprocedure wordt beschreven in paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting.

Om opnieuw een remigratie-uitkering te kunnen ontvangen, moet een nieuwe aanvraag worden ingediend. Op grond van artikel 2b dienen de stukken voor deze aanvraag schriftelijk te worden ingediend. Echter, het is niet ongebruikelijk dat voordat een remigratie-uitkering wordt toegekend, er een contactmoment bestaat tussen de SVB en de aanvrager. Een dergelijk contactmoment is ingevolge de toevoeging van deze beëindigingsgrond noodzakelijk, zodat de SVB kan vaststellen dat iemand niet langer een onderkende uitreiziger is.

Artikel VII Toeslagenwet

Onderdeel A

Verwezen wordt naar de toelichting bij onderdeel A van de artikelen I tot en met III.

Onderdeel B

Aan artikel 2 wordt een zesde lid toegevoegd, waarin is opgenomen dat er geen recht op een toeslag bestaat op het moment dat iemand geen loondervingsuitkering ontvangt. De Toeslagenwet volgt dus de beëindiging van een uitkering op grond van een andere wet. Bij de Toeslagenwet is dus niet zelfstandig opgenomen dat er geen recht ontstaat of het bestaande recht vervalt als iemand een onderkende uitreiziger is, omdat die bepaling reeds voortvloeit uit de andere wetten die van belang zijn voor de Toeslagenwet. Bij de uitvoering van deze beëindigingsgrond zal deze koppeling kunnen worden gemaakt. Om opnieuw in aanmerking te kunnen komen voor een toeslag, moet op grond van artikel 11, eerste lid, een nieuwe aanvraag worden ingediend. Deze aanvraag zal het UWV dan beoordelen, waarbij reeds bij de toekenning van een loonderingsuitkering zal zijn beoordeeld of iemand niet langer een onderkende uitreiziger is.

Artikel VIII Werkloosheidswet, Artikel XV Wet inkomensvoorziening oudere werklozen en Artikel XVIII Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen

Onderdeel A van de artikelen VIII, XV en XVIII

Verwezen wordt naar de toelichting bij onderdeel A van de artikelen I tot en met III.

Onderdeel B van de artikelen VIII, XV en onderdelen B tot en met I van artikel XVIII

Middels onderdeel B van de Artikelen VIII, XV en XVIII wordt aan artikel 19, eerste lid, van de WW, artikel 6, eerste lid, van de Wet IOW en artikel 43 van de Wet WIA een nieuwe beëindigingsgrond met betrekking tot de onderkende uitreiziger toegevoegd. Daarbij is aangesloten bij de systematiek van de bestaande beëindigingsgronden. In de WW is alleen in artikel 19 opgenomen dat een werknemer geen recht heeft op een uitkering als hij een onderkende uitreiziger is. Op grond van artikel 20 betekent dat, dat een lopende uitkering ook wordt beëindigd zodra diegene een onderkende uitreiziger is. Op grond van artikel 6, vijfde lid, Wet IOW en artikel 49, eerste lid, onderdeel b, van de Wet WIA geldt dit ook voor een IOW- en een WIA-uitkering. In de WW de Wet IOW en de Wet WIA bestaat namelijk al een beëindigings- en herlevingsystematiek voor de beëindigingsgronden dus daar wordt niets aan veranderd. Bij de Wet WIA is wel de toevoeging van de beëindigingsgrond aan enkele bestaande artikelen noodzakelijk om aan te kunnen sluiten bij de bestaande systematiek van de Wet WIA. Dit wordt gedaan in de onderdelen B tot en met I van artikel XVIII.

Middels de melding van de AIVD of de KLPD wordt aan het UWV kenbaar gemaakt of iemand kan worden beschouwd als een onderkende uitreiziger. Het is vervolgens aan het UWV om te wegen en te beoordelen of de informatie het niet ontstaan of beëindiging van het recht kan dragen. Dientengevolge dienen de feitelijke gronden, uitgewerkt in de melding, uiteraard met voldoende zekerheid te kunnen worden aanvaard. Op die manier kan het UWV met een marginale toets zich van de houdbaarheid van deze informatie vergewissen. Deze vergewissingsprocedure wordt beschreven in paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting.

Om opnieuw een WW- IOW- of een WIA-uitkering te kunnen ontvangen, moet op grond van artikel 22, eerste lid, WW, artikel 4, eerste lid, Wet IOW en artikel 64, eerste lid, Wet WIA een nieuwe aanvraag worden ingediend. Daarbij is het niet ongebruikelijk dat voordat een uitkering wordt toegekend, er een contactmoment bestaat tussen het UWV en de aanvrager. Een dergelijk contactmoment is ingevolge de toevoeging van deze beëindigingsgrond noodzakelijk, zodat het UWV kan vaststellen dat iemand niet langer een onderkende uitreiziger is.

Onderdeel C en D van Artikel VIII

Onderdeel C en D van Artikel VIII betreffen kleine aanpassingen. In onderdeel C worden de specifieke herlevingsmogelijkheden van het recht op een uitkering ook op de beëindiging van een uitkering van een onderkende uitreiziger toegevoegd. In onderdeel D wordt de verwijzing naar de beëindigingsgrond bij een onderkende uitreis toegevoegd, omdat de uit de dienstbetrekking voortvloeiende verplichtingen bij onmacht van de werkgever niet hoeven worden betaald als iemand bijvoorbeeld in het buitenland woont of voortvluchtig is. Dit moet dus ook gelden voor een onderkende uitreiziger.

Artikel XIII Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen en Artikel XIV Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers

Onderdeel A van de artikelen XIII en XIV

Verwezen wordt naar de toelichting bij onderdeel A van de artikelen I tot en met III.

Onderdeel B van de artikelen XIII en XIV

In artikel 6, tweede lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen en artikel 6, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers is geregeld onder welke omstandigheden iemand geen recht (meer) heeft op een uitkering. Op dit moment betreft dat onder andere hen van wie rechtens de vrijheid is ontnomen, zoals gedefinieerd in artikel 1, onderdel g, respectievelijk artikel 1, onderdeel h, of de uitkeringsgerechtigde die zich onttrekt aan de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel. Aan deze opsomming van bestaande beëindigingsgronden wordt nu een nieuwe beëindigingsgrond toegevoegd. Er wordt namelijk een beëindigingsgrond toegevoegd waarin wordt bepaald dat er geen recht bestaat op een uitkering indien diegene een onderkende uitreiziger is. Dit betekent dat er zowel geen recht op een uitkering kan ontstaan als dat het bestaande recht op een uitkering kan worden beëindigd.

De feiten waaruit blijkt dat iemand voldoet aan de voorwaarden om te worden beschouwd als een onderkende uitreiziger worden door de AIVD of KLPD middels een ambtsbericht respectievelijk een proces-verbaal aan het college kenbaar gemaakt. Dit bericht wordt gezien als een advies van een deskundige, als bedoeld in artikel 3:9 Awb en is in de begripsomschrijving begrepen onder de term melding. Voor een nadere uitleg van deze melding wordt verwezen naar paragraaf 4.1 van het algemeen deel van de toelichting.

Het is vervolgens aan het college om te wegen en te beoordelen of de informatie het niet ontstaan of beëindiging van het recht op een uitkering kan dragen. Dientengevolge dienen de feitelijke gronden, uitgewerkt in de melding, uiteraard met voldoende zekerheid te kunnen worden aanvaard. Op die manier kan het college met een marginale toets zich van de houdbaarheid van deze informatie kan vergewissen. Deze vergewissingsprocedure wordt beschreven in paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting.

Om opnieuw een uitkering te kunnen ontvangen, moet een nieuwe aanvraag worden ingediend. Op grond van artikel 15 dient deze aanvraag schriftelijk te worden gedaan. Echter, het is niet ongebruikelijk dat voordat een uitkering wordt toegekend, er een contactmoment bestaat tussen desbetreffende gemeente en de aanvrager. Een dergelijk contactmoment is ingevolge de toevoeging van deze beëindigingsgrond noodzakelijk, zodat de gemeente kan vaststellen dat iemand niet langer een onderkende uitreiziger is.

Artikel XI Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen Artikel XII Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten en Artikel XVII Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering,

Onderdeel A van de artikelen XI, XII, en XVII

Verwezen wordt naar de toelichting bij onderdeel A van de artikelen I tot en met III.

Onderdelen B en C van artikel XI, onderdelen B, D, F en H van artikel XII en onderdeel B van artikel XVII

Middels de hierboven genoemde onderdelen wordt in artikel 7d en artikel 19, achtste lid, van de Waz, de artikelen 1a:6, eerste lid, artikel 2:1, eerste lid, 3:5b en artikel 3:19, tiende lid, van de Wet Wajong en in artikel 6, eerste lid, onderdeel g, van de Wao een nieuwe beëindigingsgrond opgenomen. Daarbij is aangesloten bij de systematiek van de

bestaande beëindigingsgronden. In de Waz is in artikel 7d opgenomen dat iemand geen recht heeft op een uitkering als diegene een onderkende uitreiziger is. In artikel 19, achtste lid is vervolgens opgenomen dat het bestaande recht op een uitkering wordt beëindigd als iemand een onderkende uitreiziger is. Tevens is in artikel 7d, conform de structuur van de Wao, opgenomen dat er weer een recht ontstaat als iemand niet langer aan een van de inhoudelijke criteria van de definitie onderkende uitreiziger voldoet. In de Wajong wordt gebruik gemaakt van uitsluitingsgronden. Deze zijn opgenomen in de artikelen 1a:6, 2:11 en 3:5b. Indien men voldoet aan een van de uitsluitingsgronden ontstaat er, conform de huidige bepalingen van de wet, geen recht, dan wel vervalt een bestaand recht op een uitkering. Alleen in hoofdstuk 3 van de wet is apart aan artikel 3:19 de grond voor beëindiging van een uitkering opgenomen. Daarbij is aangesloten bij de specifieke structuur van dat hoofdstuk. In de Wao is enkel een beëindigingsgrond in artikel 43, negende lid, opgenomen.

Middels de melding van de AIVD of de KLPD wordt aan het UWV kenbaar gemaakt of iemand kan worden beschouwd als een onderkende uitreiziger. Het is vervolgens aan het UWV om te wegen en te beoordelen of de informatie het niet ontstaan of beëindiging van het recht kan dragen. Dientengevolge dienen de feitelijke gronden, uitgewerkt in de melding, uiteraard met voldoende zekerheid te kunnen worden aanvaard. Op die manier kan het UWV met een marginale toets zich van de houdbaarheid van deze informatie vergewissen. Deze vergewissingsprocedure wordt beschreven in paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting.

Onderdelen D tot en met F van Artikel XI, onderdelen C, E, I en J van artikel XII en onderdeel C van artikel XVII

Voor het opnieuw aanvragen van een Waz-uitkering moet op grond van artikel 35, eerste lid, een aanvraag worden ingediend. Om opnieuw een Waz-uitkering te kunnen ontvangen, moet ook bij herziening of heropening op grond van artikel 37 Waz, een nieuwe aanvraag worden ingediend. Met betrekking tot de Wajong-uitkering moet voor herziening, heropening of het opnieuw ontstaan van een uitkering, op grond van de artikelen 1a:11, 2:15, eerste lid, 2:17, 3:28 en 3:30, een aanvraag worden gedaan. Met betrekking tot een Wao-uitkering moet voor het opnieuw ontstaan van het recht een aanvraag op grond van de artikel 34 worden ingediend. Voor het heropenen van een uitkering moet op grond van artikel 47, negende lid, een aanvraag worden ingediend.

Bij een aanvraag is het niet ongebruikelijk dat voordat een uitkering wordt toegekend, er een contactmoment bestaat tussen het UWV en de aanvrager. Een dergelijk contactmoment is ingevolge de toevoeging van deze beëindigingsgrond noodzakelijk, zodat het UWV kan vaststellen dat iemand niet langer een onderkende uitreiziger is. De in de aanhef genoemde onderdelen regelen dat de specifieke heropenings- en herlevingsmogelijkheden van het recht op een uitkering ook op de beëindiging van een uitkering van een onderkende uitreiziger van toepassing zijn. Gezien de onderscheiden systematiek van de drie wetten is de vormgeving van de bepalingen per wet verschillend.

Onderdeel G van artikel XI en onderdeel H van artikel XII

De wijziging in onderdeel G van artikel XI betreft slechts een redactionele aanpassing, omdat abusievelijk het zevende lid nooit is vernummerd tot het zesde lid. In onderdeel H van artikel XII wordt in de eerste wijzigingsopdracht een redactionele wijziging aangebracht. Abusievelijk is in het achtste lid de verwijzing naar het vierde lid nooit vernummerd.

Artikel XX Ziektewet

Onderdeel A

Verwezen wordt naar de toelichting bij onderdeel A van de artikelen I tot en met III.

Onderdeel B

Middels onderdeel B van de Artikel XX wordt na artikel 19d, artikel 19e toegevoegd. In dit artikel is in het eerste lid zowel een de grond opgenomen dat er geen recht op een uitkering is dan wel ontstaat voor een onderkende uitreiziger. In het tweede lid is de mogelijkheid opgenomen dat het recht op een uitkering kan ontstaan dan wel herleeft op het moment dat iemand niet meer voldoet aan (een van) de voorwaarden voor een onderkende uitreiziger. Middels artikel 19e is derhalve aangesloten bij de systematiek van de bestaande beëindigingsgronden. In de WW is alleen in artikel 19 opgenomen dat een werknemer geen recht heeft op een uitkering als hij een onderkende uitreiziger is. Op grond van artikel 20 betekent dat, dat een lopende uitkering ook wordt beëindigd zodra diegene een onderkende uitreiziger is, dit geldt op grond van artikel 6, vijfde lid, Wet IOW en artikel 49, eerste lid, onderdeel b, van de Wet WIA. In de WW de Wet IOW en de Wet WIA bestaat namelijk al een beëindigings- en herlevings-systematiek voor de beëindigingsgronden dus daar wordt niets aan veranderd. Bij de Wet WIA is wel de toevoeging van de beëindigingsgrond aan enkele bestaande artikelen noodzakelijk om aan te kunnen sluiten bij de bestaande systematiek van de Wet WIA. Dit wordt gedaan in de onderdelen B tot en met I van artikel XVIII.

Middels de melding van de AIVD of de KLPD wordt aan het UWV kenbaar gemaakt of iemand kan worden beschouwd als een onderkende uitreiziger. Het is vervolgens aan het UWV om te wegen en te beoordelen of de informatie het niet ontstaan of beëindiging van het recht kan dragen. Dientengevolge dienen de feitelijke gronden, uitgewerkt in de melding, uiteraard met voldoende zekerheid te kunnen worden aanvaard. Op die manier kan het UWV met een marginale toets zich van de houdbaarheid van deze informatie vergewissen. Deze vergewissingsprocedure wordt beschreven in paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting.

Om opnieuw ziekengeld te kunnen ontvangen, moet opnieuw bij het UWV een aanvraag worden ingediend . Daarbij is het niet ongebruikelijk dat voordat het ziekengeld wordt toegekend, er een contactmoment bestaat tussen het UWV en de aanvrager. Een dergelijk contactmoment is ingevolge de toevoeging van deze beëindigingsgrond noodzakelijk, zodat het UWV kan vaststellen dat iemand niet langer een onderkende uitreiziger is.

Artikel XXI Wet studiefinanciering 2000, artikel XXII Wet studiefinanciering BES en artikel XXIII Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten Ziektewet

Onderdeel A

(Geen) aanspraak

De voorgestelde artikelen 2.17a WSF 2000 en 2.10a WSF BES regelen dat er voor de studerende of aanvrager geen recht (meer) bestaat op studiefinanciering indien de studerende een onderkende uitreiziger is. Als onderkende uitreiziger wordt beschouwd de studerende of aanvrager ten aanzien van wie bevoegde opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten aan Onze Minister hebben gemeld dat de studerende of aanvrager zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een nationaal of internationaal gewapend conflict welke is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het

Nederlandschap en die zich in verband met de aansluiting bij die organisatie buiten Nederland bevindt. Ook ten aanzien van leerlingen of studenten die op grond van de WTOS recht kunnen hebben op een tegemoetkoming wordt de aanspraak beperkt als het gaat om een onderkende uitreiziger. Dit wordt geregeld in het nieuwe artikel 2.22b WTOS. Voor de artikelen 2.17a WSF 2000, 2.10a WSF BES en 2.22b van de WTOS geldt dat onder het land Nederland wordt verstaan het grondgebied van het Europese deel van Nederland, Bonaire, Sint Eustatius en Saba gezamenlijk.

Voor de vaststelling of iemand kan worden aangemerkt als onderkende uitreiziger wordt gekeken naar de inhoud van een door de AIVD of KLPD afgegeven melding aan Onze Minister in de vorm van een ambtsbericht respectievelijk een proces-verbaal. Voor een nadere uitleg van deze melding wordt verwezen naar paragraaf 4.1 van het algemeen deel van de toelichting. Het is vervolgens aan Onze Minister om te beoordelen of de melding het niet ontstaan of de beëindiging van het recht op studiefinanciering kan dragen. Onze Minister kan bij die beoordeling besluiten gebruik te maken van de vergewissingsprocedure zoals beschreven in paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting.

Herleving recht

Op het moment dat een onderkende reiziger weer terugkeert naar het land Nederland kan (opnieuw) studiefinanciering, dan wel een tegemoetkoming, worden aangevraagd en toegekend, mits is voldaan aan de criteria op grond waarvan het recht op studiefinanciering, dan wel een tegemoetkoming, bestaat. De omstandigheid kan zich hierbij voordoen dat de uitvoerder een aanvullende handeling noodzakelijk acht om te kunnen vaststellen dat iemand niet langer een onderkende uitreiziger is. Hierbij kan worden gedacht aan een fysiek contactmoment tussen de uitvoerder en de aanvrager van studiefinanciering, respectievelijk een tegemoetkoming.

Onderdeel B

In de artikelen 7.1 WSF 2000 en 5.1 WSF BES zijn in het tweede lid de gronden opgesomd op basis waarvan herziening kan plaatsvinden. Toegevoegd is de mogelijkheid de toekenning van studiefinanciering te herzien op het moment dat sprake is van de situatie, bedoeld in de voorgestelde artikelen 2.17a WSF 2000, respectievelijk 2.10a WSF BES. In artikel 7.1 WTOS is deze grond ook toegevoegd. Op basis daarvan kan herziening plaatsvinden als het gaat om een onderkende reiziger die een tegemoetkoming ontvangt.

In het derde lid van de artikelen 7.1 WSF 2000 en 5.1 WSF BES is onderdeel g (nieuw), respectievelijk onderdeel d (nieuw) toegevoegd. Dit heeft als gevolg dat, behoudens het geval van bedrog, herziening slechts kan geschieden binnen 5 jaren na het einde van het desbetreffende studiefinancieringstijdvak. Ook voor herziening op grond van artikel 2.22b (nieuw) WTOS geldt dat dit, behoudens het geval van bedrog, moet geschieden binnen 5 jaren na het einde van het desbetreffende tijdvak waarop de toekenning van de tegemoetkoming betrekking heeft.

Ook zijn als gevolg van de wijzigingen de verwijzingen in het derde lid van de artikelen 7.1 WSF 2000 en 5.1 WSF BES naar de onderdelen aangepast. Het betreft een technische aanpassing.

Artikel XXIV Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen

Onderdeel A

In onderdeel A wordt aan de definities, opgenomen in artikel 2, eerste lid, een nieuw onderdeel q toegevoegd waarin wordt beschreven wat onder "onderkende uitreiziger" dient te worden verstaan.

Een persoon wordt, kort gezegd, als onderkende uitreiziger beschouwd als een opsporingsdienst, een inlichtingendienst of een veiligheidsdienst melding heeft gemaakt van het feit dat hij:

- zich heeft aangesloten bij of ondersteuning biedt aan een organisatie die deelneemt aan een gewapend conflict en
- zich in verband met de aansluiting bij of ondersteuning aan die organisatie in het buitenland bevindt.

Zoals ook in het algemene deel van deze toelichting is beschreven gaat het om de aansluiting bij of ondersteuning van een organisatie welke door de minister van Veiligheid en Justitie is geplaatst op een lijst van organisaties die een bedreiging vormen voor de nationale veiligheid. In de praktijk zal het meestal gaan om een melding in de vorm van een ambtsbericht van de AIVD of een proces-verbaal van de Politie.

Onderdelen B en C

Onderdeel B breidt het opschrift van hoofdstuk 1, paragraaf 4 "Afwijkende rechten bij vreemdelingen" uit met de onderkende uitreizigers. In deze paragraaf wordt namelijk ook het nieuwe artikel 9a opgenomen (onderdeel C) waarvan het eerste lid de beëindigingsgrond bevat voor wat betreft de aanspraak op een tegemoetkoming van een onderkende uitreiziger. Voor de toeslagen betekent dit dat de Belastingdienst/Toeslagen op grond van deze bepaling een reeds verleende toeslag aan een onderkende uitreiziger kan beëindigen door middel van een daartoe strekkende beschikking, na ontvangst van de melding, zoals hiervoor omschreven, door een opsporings-, inlichtingen- of veiligheidsdienst. De uitvoeringsinstelling die belast is met de uitvoering van de inkomensafhankelijke regeling, in het geval van de toeslagen de Belastingdienst/Toeslagen, hoeft niet zelfstandig te onderzoeken of de persoon in kwestie aan de voorwaarden voldoet om als onderkende reiziger te kwalificeren. De betreffende mededeling van de opsporings-, inlichtingen- of veiligheidsdienst dat feitelijk aan deze voorwaarden is voldaan, volstaat. De melding heeft formeel gesproken de status van een advies, als bedoeld in artikel 3:9 van de Algemene wet bestuursrecht hetgeen impliceert dat de uitvoeringsinstelling zich wel ervan dient te vergewissen of de melding in kwestie op voldoende zorgvuldige wijze tot stand is gekomen om het nemen van een besluit tot beëindiging van de tegemoetkoming te kunnen rechtvaardigen. Het tweede lid van het nieuwe artikel 9a regelt dat de aanspraak op een tegemoetkoming van de onderkende uitreiziger weer herleeft vanaf de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin hij niet langer aan één van de feitelijke voorwaarden voldoet die eerder ertoe hebben geleid dat hij als een onderkende reiziger is aangemerkt. Voor wat betreft de toeslagen betekent dit dat deze persoon een nieuwe aanvraag zal moeten indienen om zijn recht op een toeslag weer geldend te maken en dat hij zo nodig aannemelijk zal moeten kunnen maken dat op hem niet meer de voorwaarden van toepassing zijn op grond waarvan hij eerder als onderkende uitreiziger werd gekwalificeerd.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid tekent deze memorie van toelichting mede namens zijn collega van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en de Staatssecretaris van Financiën.

De Minister van Sociale Zaken

en Werkgelegenheid,

L.F. Asscher